

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1985 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 164

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1564

Οργάνωση παραγωγής και εμπορίας του πολλαπλασιαστικού υλικού φυτικών ειδών.

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρώνουμε και εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Γενικές διατάξεις.

Άρθρο 1.

Έκταση εφαρμογής.

Οι διατάξεις του νόμου αυτού εφαρμόζονται για το πολλαπλασιαστικό υλικό όλων των καλλιεργούμενων φυτικών ειδών εκτός από τα δασικά.

Άρθρο 2.

Ορισμοί.

Κατά το νόμο αυτόν:

α) Πολλαπλασιαστικό υλικό φυτικών ειδών ή πολλαπλασιαστικό υλικό είναι οι σπόροι, κόνδυλοι και βολβοί, τα ριζώματα, σποροφυτάρια, υποκείμενα και εμβόλια, καθώς και κάθε τμήμα φυτού που προορίζεται για την αναπαραγωγή του.

β) Ποικιλία φυτικού είδους είναι κάθε κλώνος, βιότυπος, υβρίδιο, συνθετική ποικιλία, καθαρή σειρά, τοπική ποικιλία, οικότυπος και μίγμα διαλογών της αυτής ποικιλίας.

γ) Μίγμα πολλαπλασιαστικού υλικού φυτικών ειδών ή μίγμα είναι το πολλαπλασιαστικό υλικό που αποτελείται από πρόσμιξη σπόρων, κονδύλων, βολβών ή ριζωμάτων από δύο ή περισσότερα είδη ή ποικιλίες, εφόσον το συνολικό βάρος των άλλων ποικιλιών, εκτός από εκείνη που εφαρμόζεται σε μεγαλύτερη αναλογία, υπερβαίνει το 7% του συνολικού βάρους όλων των ποικιλιών.

Το παραπάνω ποσοστό μπορεί να μεταβάλλεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20.

Άρθρο 3.

Διάκριση — Κατάταξη πολλαπλασιαστικού υλικού.

1. Το πολλαπλασιαστικό υλικό διακρίνεται στις εξής ομάδες:

α) Σπόρων φυτών μεγάλης καλλιέργειας και λειμωνίων φυτών.

β) Σπόρων κηπευτικών και καλλωπιστικών φυτών, ανθέων, θαμνωδών και δενδρωδών καλλιεργειών.

γ) Κονδύλων, βολβών και ριζωμάτων.

δ) Σποροφύτων, φυταρίων που πολλαπλασιάζονται αγενώς, σποροφύτων εμβολιασμένων και μοσχευμάτων εμβολιασμένων ή μη.

ε) Μιγμάτων.

2. Το πολλαπλασιαστικό υλικό των ομάδων των περιπτώσεων α, β, γ και δ της προηγούμενης παραγράφου κατατάσσεται στις εξής κατηγορίες:

α) Υλικού καλλιτερευτού.

β) Προβασικού πολλαπλασιαστικού υλικού.

γ) Βασικού πολλαπλασιαστικού υλικού.

δ) Πιστοποιημένου πολλαπλασιαστικού υλικού.

ε) Εμπορικού πολλαπλασιαστικού υλικού.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα φυτικά είδη των οποίων το πολλαπλασιαστικό υλικό ανήκει σε κάθε ομάδα των περιπτώσεων α, β, γ και δ και οι προϋποθέσεις ανάμιξης και ελέγχου των προϊόντων της ομάδας της περίπτ. ε της παραγρ. 1, δίνεται ανάλογα με το φυτικό είδος ο ορισμός κάθε κατηγορίας της παραγρ. 2 και των τυχόν υποκατηγοριών τους στις οποίες μπορεί να υποδιαιρεθούν με όμοιες αποφάσεις και ρυθμίζεται κάθε θέμα που είναι απαραίτητο για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Παραγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού.

Άρθρο 4.

Προϋποθέσεις παραγωγής πολλαπλασιαστικού υλικού.

Επιτρέπεται η παραγωγή για εμπορία πολλαπλασιαστικού υλικού από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον:

α) Έχει άδεια λειτουργίας σποροπαραγωγικής ή φυτωριακής επιχείρησης.

β) Έχει εγγραφεί η υπό αναπαραγωγή ποικιλία στον εθνικό κατάλογο ποικιλιών καλλιεργούμενων φυτικών ειδών.

γ) Έχει υποβάλει δήλωση για τον έλεγχο και την πιστοποίηση του υπό αναπαραγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού.

Άρθρο 5.

Άδεια λειτουργίας σποροπαραγωγικής ή φυτωριακής επιχείρησης.

1. Την άδεια λειτουργίας της σποροπαραγωγικής επιχείρησης χορηγεί ο Υπουργός Γεωργίας και της φυτωριακής ο νομάρχης, στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει η επιχείρηση.

Άδεια δεν απαιτείται για τα ιδρύματα έρευνας του Υπουργείου Γεωργίας ή άλλα ερευνητικά ιδρύματα που τελούν υπό την εποπτεία ή τον έλεγχο του Δημοσίου.

2. Η άδεια λειτουργίας αφαιρείται αν:

α) Υποβληθεί σχετική δήλωση του δικαιούχου.

β) Οι σποροπαραγωγικές ή φυτωριακές δραστηριότητες της επιχείρησης έπαυσαν για διάστημα τριών συνεχόμενων ετών.

γ) Εκλείψει έστω και μία από τις απαιτούμενες για τη χορήγηση της άδειας προϋποθέσεις.

3. Κατά της απόφασης με την οποία αφαιρείται η άδεια λειτουργίας για τους λόγους των περιπτώσεων β και γ της προηγούμενης παραγράφου χωρεί προσφυγή του δικαιούχου της άδειας ενώπιον του Υπουργού Γεωργίας, ο οποίος αποφασίζει ύστερα από επανεξέταση της υπόθεσης και γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20. Η προσφυγή ασκείται μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης που προσβάλλεται.

4. Οι αποφάσεις, με τις οποίες χορηγούνται και αφαιρούνται οι άδειες, κοινοποιούνται στην αρμόδια κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας, από την οποία καταχωρούνται σε τηρούμενο από αυτή ειδικό μητρώο.

5. Τα ιδρύματα της παραγ. 1 υποχρεούνται να γνωστοποιούν στην αρμόδια κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας κάθε πληροφορία που αναφέρεται στην πορεία και εξέλιξη των σποροπαραγωγικών και φυτωριακών δραστηριοτήτων τους και στην ποσότητα της παραγωγής τους σύμφωνα με όσα ορίζονται με τις αποφάσεις της παραγ. 6.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι απαιτούμενες κατά περίπτωση προϋποθέσεις για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας, οι υποχρεώσεις των δικαιούχων, ο τύπος του ειδικού μητρώου της παραγ. 4, τα καταχωρούμενα σε αυτό στοιχεία, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια που είναι απαραίτητη για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Άρθρο 6.

Εθνικός κατάλογος ποικιλιών καλλιεργούμενων φυτικών ειδών.

1. Από την αρμόδια κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας τηρείται ειδικός κατάλογος με τίτλο «Εθνικός κατάλογος ποικιλιών καλλιεργούμενων φυτικών ειδών», στον οποίο καταχωρούνται το όνομα των ποικιλιών κάθε φυτικού είδους που γίνονται δεκτές για πιστοποίηση και εμπορία, το έτος εγγραφής τους στον κατάλογο αυτόν, το όνομα του δημιουργού και του διατηρητή τους.

2. Η εγγραφή ποικιλίας γίνεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20, και ισχύει για δέκα (10) χρόνια. Για την έκδοση της απόφασης αυτής υποβάλλεται αίτηση στο Υπουργείο Γεωργίας. Το Υπουργείο Γεωργίας τηρεί μητρώο των ποικιλιών και πλήρη φάκελο των στοιχείων κάθε ποικιλίας που έχει ελεγχθεί πειραματικώς.

Κατά της απορριπτικής της αίτησης απόφασης χωρεί ενώπιον του Υπουργού Γεωργίας προσφυγή μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης που προσβάλλεται.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδονται ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20 και των κατά περίπτωση αρμόδιων οργανισμών και λοιπών φορέων της παραγ. 1 του άρθρου 7, καταρτίζονται και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως τεχνικοί κανονισμοί με τους οποίους καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία εγγραφής και διαγραφής των ποικιλιών φυτικών ειδών στον εθνικό κατάλογο, οι δοκιμές και οι πειραματικοί έλεγχοι των ποικιλιών αυτών, οι τρόποι αξιολόγησης και κατάταξής τους, οι απαιτούμενοι σχετικοί επανέλεγχοι, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή αυτού του άρθρου.

4. Τρίτος έχων έννομο συμφέρον μπορεί με αίτησή του να λάβει γνώση από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας του περιεχόμενου των τηρούμενων από αυτές φακέλων των ποικιλιών φυτικών ειδών, εκτός από τα στοιχεία ου αναφέρονται στην περιγραφή των γονέων ποικιλιών που προέρχονται από διασταύρωση και στους συνδυασμούς υβριδίων, τα οποία είναι απόρρητα, εφόσον αυτό έχει ζητηθεί από το δημιουργό των ποικιλιών.

Άρθρο 7.

Έλεγχος και πιστοποίηση πολλαπλασιαστικού υλικού.

1. Ο έλεγχος και η πιστοποίηση του πολλαπλασιαστικού υλικού διενεργείται από τις αρμόδιες περιφερειακές υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας ή κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, από ν.π.δ.δ. αρμοδιότητας Υπουργείου Γεωργίας. Διενεργείται επίσης και από εποπτευόμενους από το Δημόσιο φορείς γεωργικού ενδιαφέροντος ή αγροτικούς συνεταιρισμούς και ενώσεις γεωργικών συνεταιρισμών, στους οποίους ο Υπουργός Γεωργίας μπορεί, με απόφαση αυτού και του τυχόν συναρμόδιου υπουργού, να αναθέσει τη διενέργεια, υπό την εποπτεία, τον έλεγχο και την ευθύνη των αρμόδιων υπηρεσιών του, του ελέγχου και της πιστοποίησης πολλαπλασιαστικού υλικού ορισμένων ειδών.

2. Για τη διενέργεια ελέγχου και πιστοποίησης πολλαπλασιαστικού υλικού απαιτείται η υποβολή από τους ενδιαφερόμενους της δήλωσης της περίπτωσης γ΄ του άρθρου 4 στους αρμόδιους κατά περίπτωση φορείς της προηγούμενης παραγράφου.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδονται ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20 και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καταρτίζονται τεχνικοί κανονισμοί με τους οποίους καθορίζονται:

α) Οι διαδικασίες ελέγχου για την πιστοποίηση των διαφόρων ειδών.

β) Οι διαδικασίες μετελέγχου και διοικητικής επίλυσης των διαφορών.

γ) Οι ποιοτικές προδιαγραφές των διαφόρων κατηγοριών και ειδών.

δ) Ο τύπος και η διαδικασία έκδοσης πιστοποιητικού ελέγχου και πιστοποίησης.

ε) Οι επιτρεπόμενες συσκευασίες κατ' είδος.

στ) Οι σφραγίσεις των μέσων συσκευασίας.

ζ) Οι επίσημες ετικέττες και οι ετικέττες του παραγωγού της οικείας επιχείρησης.

η) Οι επίσημες δειγματοληψίες.

θ) Οι διαδικασίες μίξης σπορομερίδων.

ι) Τα τηρούμενα από τις σποροπαραγωγικές και φυτωριακές επιχειρήσεις βιβλία παραγωγής μερίδων πολλαπλασιαστικού υλικού.

ια) Οι αριθμοί των σπορομερίδων ή αριθμοί μερίδων πολλαπλασιαστικού υλικού.

ιβ) Οι ελάχιστες εκτάσεις των αγροτεμαχίων στα οποία ενεργείται η παραγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού, αυτοτελείς ή μη, συνεχόμενες ή μη.

ιγ) Οι απομονώσεις των καλλιεργειών πολλαπλασιαστικού υλικού ανάλογα με τα είδη και τις κατηγορίες.

ιδ) Κάθε άλλη λεπτομέρεια.

4. Οι αρμόδιοι φορείς διενεργούν τον έλεγχο και την πιστοποίηση του πολλαπλασιαστικού υλικού ιδίως στους ακόλουθους χώρους:

α) Στους αγρούς των σποροπαραγωγών και τα φυτώρια.

β) Στις εγκαταστάσεις διαλογής και τυποποίησης.

γ) Στις εγκαταστάσεις αποθήκευσης και συντήρησης.

δ) Στους πειραματικούς αγρούς μετελέγχου των δειγμάτων.

ε) Στα εργαστήρια ελέγχου σπόρων και λοιπού πολλαπλασιαστικού υλικού.

Άρθρο 8.

Δημιουργός και προστασία των δικαιωμάτων του.

1. Δημιουργός ποικιλίας φυτικού είδους είναι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο ανακαλύπτει ή δημιουργεί μια, οποιασδήποτε φυσικής ή τεχνητής προέλευσης, ποικιλία φυτικού είδους, η οποία είναι νέα, πρωτότυπη, ομοιογενής και σταθερή.

2. Ο δημιουργός ποικιλίας φυτικού είδους έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να:

α) Παράγει το πολλαπλασιαστικό υλικό της ποικιλίας του και το διαθέτει.

β) Εκμεταλλεύεται ή μεταβιβάζει τα δικαιώματά του για την παραγωγή και εμπορία.

3. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο αναγνωρίζονται και προστατεύονται, εφόσον ο δημιουργός ή ο διάδοχός του κατέχει πιστοποιητικό φυτικής δημιουργίας, το οποίο εκδίδει για κάθε νέα ποικιλία φυτικού είδους ο Υπουργός Γεωργίας ύστερα από σύμφωνη γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20.

4. Ο ενδιαφερόμενος για τη λήψη πιστοποιητικού φυτικής δημιουργίας υποβάλλει αίτηση στο Υπουργείο Γεωργίας, το οποίο εφαρμόζει και για τη χορήγηση του πιστοποιητικού αυτού τα οριζόμενα από τις παραγράφους 2, 3 και 4 του άρθρου 6.

5. Το πιστοποιητικό φυτικής δημιουργίας χορηγείται, εφόσον η ποικιλία:

α) Είναι νέα σύμφωνα με τα οριζόμενα από την παρ. 1 και ανταποκρίνεται και στις λοιπές προϋποθέσεις της ίδιας παραγράφου, που διαπιστώνονται με πειραματικό έλεγχο του Υπουργείου Γεωργίας ή με βάση τα αποτελέσματα ελέγχων που γίνονται από άλλη ημεδαπή ή αλλοδαπή αρχή, εφόσον τα αποτελέσματα αυτά κρίνονται έγκυρα.

β) Δηλώνεται ότι θα διατηρείται μέσα στον εθνικό χώρο από διατηρητή που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 10.

γ) Περιλαμβάνεται στον ειδικό πίνακα γενών και ειδών της παρ. 6.

6. Η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας τηρεί:

α) Ειδικό πίνακα γενών και ειδών στον οποίο με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας και ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20 εγγράφονται όλα τα γένη και τα είδη φυτών για τις φυτικές ποικιλίες των οποίων είναι δυνατή η προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών τους.

Με την παραπάνω διαδικασία μπορεί ο ειδικός πίνακας να τροποποιείται μια φορά κάθε έτος ή και να αποκλείονται οποτεδήποτε από τον πίνακα αυτόν ορισμένες ομάδες ποικιλιών ανεξάρτητα αν ανήκουν στα γένη ή είδη φυτών που περιλαμβάνονται σε αυτόν.

Σε περίπτωση κατά την οποία γένος ή είδος φυτού διαγράφεται από τον ειδικό πίνακα, τα δικαιώματα εκείνων που πριν από την ημερομηνία διαγραφής έχουν υποβάλει αίτηση για την παροχή πιστοποιητικού φυτικής δημιουργίας για τις ποικιλίες του γένους ή είδους που διαγράφηκε, δεν επηρεάζονται.

β) Μητρώο δικαιωμάτων δημιουργού φυτικών ποικιλιών, στο οποίο αναγράφονται οι ποικιλίες για τις οποίες χορηγήθηκε πιστοποιητικό φυτικής δημιουργίας και οι ονομασίες τους, τα σχετικά με τη νομική κατάσταση των δικαιωμάτων του δημιουργού και ιδιαίτερα η προστασία του δικαιώματος, η χρονολογία έναρξης και λήξης της προστασίας του δικαιώματος, κάθε μεταβολή στο δικαίωμα, στο πρόσωπο του δικαιούχου ή στην ονομασία της ποικιλίας, οι όροι της παραχώρησης και γενικά κάθε σχετικό στοιχείο που ορίζεται με την απόφαση της παρ. 11.

Το μητρώο δικαιωμάτων δημιουργού αποτελεί μέσο δημοσιότητας για κάθε τρίτο, ο οποίος τεκμαίρεται ότι γνωρίζει όλα τα στοιχεία του.

7. Τα δικαιώματα των δημιουργών προστατεύονται για συνολική χρονική διάρκεια μέχρι και δεκαοκτώ (18) ετών προκειμένου για αμπέλια καθώς και για οπωροφόρα και διακοσμητικά δένδρα και μέχρι και δεκαπέντε (15) ετών προκειμένου για όλα τα άλλα γένη και είδη φυτών, από την ημερομηνία χορήγησης του πιστοποιητικού φυτικής δημιουργίας.

8. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20, παραχωρείται στον οργανισμό του άρθρου 21 του νόμου αυτού η άδεια εκμετάλλευσης του δικαιώματος του δημιουργού, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Η παραχώρηση επιβάλλεται για λόγους δημόσιου συμφέροντος.

β) Ο νόμιμος κάτοχος του πιστοποιητικού φυτικής δημιουργίας αρνείται να επιτρέψει την παραγωγή ή εμπορία πολλαπλασιαστικού υλικού της ποικιλίας του, όπως επίσης και την εκμετάλλευση αυτής κατά τον τρόπο που κάθε φορά επιβάλλεται και

γ) Έχουν περάσει τρία (3) έτη από την ημερομηνία χορήγησης του πιστοποιητικού φυτικής δημιουργίας.

Με την ίδια απόφαση καθορίζονται η διάρκεια υποχρεωτικής παραχώρησης, η οποία κυμαίνεται από δύο (2) μέχρι τέσσερα (4) έτη δυνάμενη να παραταθεί εφόσον εξακολουθούν να υπάρχουν οι προϋποθέσεις της αρχικής παραχώρησης, η έκταση των δικαιωμάτων του οργανισμού και το χρηματικό ποσό που οφείλει να καταβάλει στον κάτοχο του πιστοποιητικού, η απαραίτητη ποσότητα πολλαπλασιαστικού υλικού που πρέπει να παραδώσει στον οργανισμό ο κάτοχος και το αντίτιμο του υλικού.

9. Κατά των αποφάσεων που δημοσιεύονται στο μητρώο δικαιωμάτων δημιουργού φυτικών ποικιλιών και οι οποίες αφορούν τη χορήγηση, άρνηση, ανάκληση για οποιονδήποτε λόγο του πιστοποιητικού φυτικής δημιουργίας, την παραχώρηση με οποιονδήποτε τρόπο του δικαιώματος άδειας εκμετάλλευσης δικαιώματος δημιουργού και γενικά για κάθε απόφαση που εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού και σε εφαρμογή των διατάξεων του διατάγματος της παρ. 10, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να προσφύγουν ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων κατά τις κείμενες διατάξεις.

10. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Γεωργίας και ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20, ρυθμίζονται τα εξής θέματα:

α) Ο καθορισμός της έννοιας των ιδιοτήτων της φυτικής ποικιλίας της παρ. 1, τα κριτήρια επιλογής της ονομασίας και οι προϋποθέσεις χορήγησης και ανάκλησης αυτής.

β) Η επέκταση ή ο περιορισμός των δικαιωμάτων του δημιουργού της παρ. 2 για ορισμένες ποικιλίες φυτικών ειδών ή τμημάτων των φυτών τους ανάλογα με τον περιορισμό χρησιμοποίησής τους και θέματα που αφορούν τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων του δημιουργού και των τυχόν συνδικαιούχων αυτού, τα δικαιώματα αυτού προς τον οποίο έγινε με οποιονδήποτε τρόπο η μεταβίβαση και οι σχετικές υποχρεώσεις του δημιουργού.

γ) Ο καθορισμός των αλλοδαπών φυσικών και νομικών προσώπων που δικαιούνται να ζητήσουν πιστοποιητικό φυτικής δημιουργίας, οι όροι και προϋποθέσεις χορήγησης του πιστοποιητικού αυτού, με βάση διεθνείς συμφωνίες, σε αλλοδαπά φυσικά ή νομικά πρόσωπα και η εκπροσώπησή τους στην Ελλάδα.

δ) Οι λόγοι, για τους οποίους παύει η προστασία του δημιουργού πριν από τη λήξη της χρονικής διάρκειας που αναφέρεται στην παρ. 7, οι λόγοι και η διαδικασία έκπτωσης του δημιουργού από τα δικαιώματά του, καθώς και η τύχη των σχέσεων των έκπτωτων δημιουργών και των τρίτων που έχουν συναλλαγή με αυτούς.

11. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδονται ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20 και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται θέματα που αναφέρονται σε διαδικασίες και λεπτομέρειες που αφορούν την παραλαβή και το χειρισμό αιτήσεων, τον τύπο αυτών καθώς και τα έγγραφα και στοιχεία που τις συνοδεύουν, τη διεξαγωγή των ελέγχων των ποικιλιών και των ονομασιών τους, την έκδοση πιστοποιητικού φυτικής δημιουργίας, τη

διατήρηση και συντήρηση των δειγμάτων, τη συνεργασία με αλλοδαπούς οργανισμούς και ιδρύματα διατήρησης γενετικού υλικού, τον τύπο, την τήρηση και τη χρήση του ειδικού πίνακα ειδών και γενών και του μητρώου δικαιωμάτων δημιουργών φυτικών ποικιλιών, τις ποικιλίες των φυτικών ειδών, στις οποίες είναι δυνατή η επέκταση και ο περιορισμός των δικαιωμάτων του δημιουργού, σύμφωνα με τα οριζόμενα από τα διατάγματα της παρ. 10 περίπτωση β και άλλη διαδικασία και λεπτομέρεια που είναι απαραίτητη για την εφαρμογή αυτού του άρθρου.

Άρθρο 9.

Μέτρα για τη δημιουργία νέων ποικιλιών.

1. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20, εγκρίνεται ειδικό πρόγραμμα γεωργικής έρευνας για τη δημιουργία νέων ποικιλιών φυτικών ειδών, το οποίο καταρτίζεται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας με βάση το πρόγραμμα σχεδιασμού γεωργικής παραγωγής και τις επικρατούσες συνθήκες παραγωγής και εμπορίας του πολλαπλασιαστικού υλικού στο εσωτερικό και το εξωτερικό.

Το πρόγραμμα αυτό περιλαμβάνει:

α) Καταγραφή και ιεράρχηση των φυτικών ειδών που πρέπει να αποτελέσουν στόχους της γεωργικής έρευνας για τη δημιουργία νέων ποικιλιών.

β) Προτάσεις για την:

αα) Κατάρτιση και εφαρμογή από τις αρμόδιες υπηρεσίες, οργανισμούς και ιδρύματα που υπάγονται στο Υπουργείο Γεωργίας, ερευνητικών προγραμμάτων, κατά φυτικό είδος, για τη δημιουργία νέων ποικιλιών.

ββ) Προκήρυξη κατάρτισης και εφαρμογής των ανωτέρω προγραμμάτων από ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, άλλους ερευνητικούς φορείς δημόσιου ή ιδιωτικού χαρακτήρα και αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις και μεμονωμένους ερευνητές ή ομάδες αυτών.

γ) Πρόταση για την επιδότηση ερευνητικών προγραμμάτων και εργασιών για τη δημιουργία ποικιλιών οποιουδήποτε φυτικού είδους και ανεξάρτητα από το φορέα που το εφαρμόζει.

2. Όσοι δημιουργούν νέες ποικιλίες, σύμφωνα με το πρόγραμμα της προηγούμενης παραγράφου, αποκτούν την ιδιότητα του δημιουργού και έχουν τα δικαιώματα που ορίζονται με τις αποφάσεις της παρ. 3.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδονται ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20 και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα σχετικά με την προκήρυξη για την κατάρτιση και εφαρμογή ερευνητικών προγραμμάτων δημιουργίας ποικιλιών φυτικών ειδών, οι όροι και οι προϋποθέσεις επιλογής και ανάθεσης, η χρηματοδότηση εφαρμογής των προγραμμάτων αυτών, οι όροι και οι προϋποθέσεις επιδότησης ερευνητικών προγραμμάτων και εργασιών, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των αναδόχων—δημιουργών και κάθε σχετικό θέμα και λεπτομέρεια που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

4. Η ανάθεση εφαρμογής των προκηρυσσόμενων ερευνητικών προγραμμάτων γίνεται με σύμβαση έργου σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά σχετικές διατάξεις στα πλαίσια των αποφάσεων της παρ. 3 και βαρύνει το λογαριασμό του άρθρου 24, η δε διακοπή της εφαρμογής αυτών και της επιδότησης των εφαρμοζόμενων γίνεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20.

Άρθρο 10.

Διατηρητής και υποχρεώσεις του.

1. Διατηρητής ποικιλίας είναι δημόσια υπηρεσία ή νομικό πρόσωπο που διατηρεί κάτω από τον έλεγχο του Υπουργείου Γεωργίας την ποικιλία με τα χαρακτηριστικά με τα οποία έχει γραφεί στον εθνικό κατάλογο του άρθρου 6 και παράγει το υλικό καλλιτερευτού.

2. Διατηρητής ποικιλίας μπορεί να είναι ο δημιουργός της ή ο αντιπρόσωπός του εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται με τις αποφάσεις της παρ. 3.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν οι διατηρητές καθώς και οι υποχρεώσεις τους. Με τις ίδιες αποφάσεις καθορίζονται και οι ελάχιστες ποσότητες υλικού καλλιτερευτού, ανάλογα με τα φυτικά είδη, που πρέπει να διατηρούν ως ασφαλιστικό απόθεμα οι διατηρητές.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδονται ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20, μπορεί να ανατίθεται η διατήρηση ποικιλίας φυτικού είδους σε κρατικό ίδρυμα ή σε εποπτευόμενο από το Δημόσιο οργανισμό και σε συνεταιριστικές επιχειρήσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 3, εφόσον:

α) ο δημιουργός της ποικιλίας είναι άγνωστος ή η ποικιλία είναι ελεύθερη.

β) Ο διατηρητής έπαυσε να πληροί έστω και μία από τις προϋποθέσεις της παρ. 3 ή να τηρεί τις υποχρεώσεις του, χωρίς στην περίπτωση αυτή να θίγονται τα δικαιώματα του δημιουργού. Στην ίδια περίπτωση και με την αυτή απόφαση αποτιμώνται οι απαιτήσεις του δημιουργού που γεννιούνται από την αφαίρεση της διατήρησης και καθορίζεται ο τρόπος εξόφλησής τους.

Η άσκηση ένδικου μέσου κατά της παραπάνω απόφασης δεν αναστέλλει την εκτέλεσή της.

Άρθρο 11.

Καλλιεργητές πολλαπλασιαστικού υλικού.

1. Καλλιεργητές είναι δημόσια υπηρεσία ή φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παράγει πολλαπλασιαστικό υλικό για λογαριασμό σποροπαραγωγικών και φυτωριακών επιχειρήσεων.

2. Η σύμβαση ανάθεσης της παραγωγής πολλαπλασιαστικού υλικού μεταξύ των σποροπαραγωγικών και φυτωριακών επιχειρήσεων και των καλλιεργητών περιέχει τους απαραίτητους όρους και τις προϋποθέσεις για την εξασφάλιση του αμιγούς της ποικιλίας και της φυτοϋγείας των καλλιεργειών παραγωγής πολλαπλασιαστικού υλικού.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις της παρ. 2 οι οποίοι υποχρεωτικά περιλαμβάνονται στη σύμβαση, ελέγχονται και εγκρίνονται, πριν από την υπογραφή αυτής από τις αρμόδιες περιφερειακές υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας ή από τους κατά περίπτωση αρμόδιους οργανισμούς και λοιπούς φορείς της παρ. 1 του άρθρου 7 που ελέγχουν και την εφαρμογή τους.

Με τις ίδιες αποφάσεις καθορίζονται και οι διαδικασίες καθώς και οι λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου αυτού.

Άρθρο 12.

Ζώνες προστασίας.

1. Με αποφάσεις των αρμόδιων νομαρχών, που εκδίδονται είτε ύστερα από αίτηση των ενδιαφερόμενων σποροπαραγωγικών και φυτωριακών επιχειρήσεων είτε ύστερα από εισήγηση της οικείας Δ/νσης Γεωργίας και σύμφωνη γνώμη των αρμόδιων κατά περίπτωση για τον έλεγχο και πιστοποίηση φορέων της παρ. 1 του άρθρου 7, καθορίζονται για λόγους κοινής ωφέλειας οι περιοχές που μπορούν να εγκατασταθούν οι φυτωριακές και σποροπαραγωγικές καλλιέργειες και η ακτίνα ζώνης προστασίας γύρω από τις εκτάσεις που θα χρησιμοποιηθούν των περιοχών αυτών.

Με τις ίδιες αποφάσεις ορίζονται απαγορεύσεις και περιορισμοί για την καλλιέργεια των ειδών και ποικιλιών των φυτικών ειδών, των οποίων η παρουσία στην ακτίνα της ζώνης προστασίας αποβαίνει σε βάρος του αμιγούς της ποικιλίας και του τύπου καθώς και της υγιεινής κατάστασης του πολλαπλασιαστικού υλικού με τη σταυρογονιμοποίηση ή τη διάδοση μολυσματικών ασθενειών.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδονται ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20 και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι βασικές αρχές, ανάλογα με το είδος του πολλαπλασιαστικού υλικού και τις τοπικές και κοινωνικές συνθήκες, που πρέπει να διέπουν τον καθορισμό των ζωνών προστασίας.

3. Οι αποφάσεις της παρ. 1:

α) Κοινοποιούνται στις υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας, στους αρμόδιους φορείς της ίδιας παρ. 1, στους δήμους και κοινότητες, στις γεωργικές συνεταιριστικές και συνδικαλιστικές οργανώσεις και στην τοπική αστυνομική αρχή στην περιφέρεια των οποίων βρίσκονται οι εκτάσεις παραγωγής πολλαπλασιαστικού υλικού.

β) Ανακοινώνονται με ανάρτηση στα καταστήματα των προαναφερόμενων φορέων.

γ) Ελέγχονται ως προς την τήρησή τους από τις τοπικές υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας και τους αρμόδιους φορείς της παρ. 1, στις οποίες τα όργανα και μέλη των φορέων της περίπτ. α υποχρεούνται να καταγγέλλουν κάθε παράβαση των αποφάσεων αυτών με οποιοδήποτε μέσο χωρίς υπαίτια βραδύτητα.

4. Με απόφαση του οικείου νομάρχη, που εκδίδεται με εισήγηση των αρμόδιων φορέων της παρ. 1, διατάσσονται οι παραβάτες των αποφάσεων της παρ. 1 να καταστρέψουν, μέσα σε τακτή προθεσμία με μέριμνα και έξοδά τους, τις παράνομες καλλιέργειές τους.

Οι παραβάτες που δε συμμορφώνονται με την παραπάνω απόφαση τιμωρούνται σύμφωνα με το άρθρο 25, οι δε καλλιέργειές τους καταστρέφονται με μέριμνα των τοπικών υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας ή των αρμόδιων φορέων της παρ. 1 και με τη συμπαράσταση, εφόσον απαιτηθεί, των οικείων αστυνομικών αρχών και με δαπάνες των παραβατών.

5. Οι δαπάνες για την καταστροφή των παράνομων καλλιεργειών προκαταβάλλονται σε βάρος του ειδικού λογαριασμού σποροπαραγωγής και φυτωρίων του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών) του άρθρου 24, καταλογίζονται με απόφαση του αρμόδιου νομάρχη σε βάρος των παραβατών, βεβαιώνονται δε και εισπράττονται υπέρ του ταμείου αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για την είσπραξη των δημόσιων εσόδων.

Άρθρο 13.

Παραγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού αλλοδαπών επιχειρήσεων.

1. Η παραγωγή από ελληνικές επιχειρήσεις πολλαπλασιαστικού υλικού ποικιλιών φυτικών ειδών, που ανήκουν σε αλλοδαπούς δημιουργούς ή σποροπαραγωγικές και φυτωριακές επιχειρήσεις, για εμπορία ενεργείται με τους όρους και προϋποθέσεις που ορίζονται από τις διατάξεις του νόμου αυτού για την παραγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού που ανήκει σε ημεδαπούς δημιουργούς ή επιχειρήσεις.

2. Για την καταβολή στην αλλοδαπή δικαιωμάτων, για την παραγωγή και εμπορία πολλαπλασιαστικού υλικού της προηγούμενης παραγράφου, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 23 του ν. 1262/1982 (ΦΕΚ 70), όπως τροποποιήθηκαν με την παρ. 4 του άρθρου 22 του ν. 1360/1983 (ΦΕΚ 65).

Άρθρο 14.

Διατήρηση και προστασία γενετικού υλικού.

1. Τα εγχώρια αβελτίωτα καλλιεργούμενα φυτικά και εκτρεφόμενα ζωικά είδη, οι φυλές, οι ποικιλίες και οι τύποι τους, που έχουν διαμορφωθεί και σταθεροποιηθεί στο χώρο και το χρόνο χωρίς επέμβαση της γενετικής επιστήμης, οι αντίστοιχες άγριες μορφές των ειδών αυτών και οι βιότοποι αναπαραγωγής τους αποτελούν πολύτιμα στοιχεία του περιβάλλοντος και προστατεύονται από το κράτος με μέριμνα των αρμόδιων υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας.

2. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Γεωργίας, καθορίζονται τα διατηρητέα και προστατευόμενα φυτικά και ζωικά είδη της προηγούμενης παραγράφου, λαμβάνονται τα απαραίτητα μέτρα για τη διατήρηση και προστασία αυτών και των βιοτόπων μέσα στους οποίους αναπαράγονται με τον παραδοσιακό τρόπο καλλιέργειας και εκτροφής τους ή δημιουργούνται με φυσική αναπαραγωγή οι άγριες μορφές τους και ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια και διαδικασία για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Στις περιπτώσεις που τα πιο πάνω προεδρικά διατάγματα αναφέρονται σε προστασία βιοτόπων των αντίστοιχων άγριων μορφών, συνυπογράφονται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται θέματα βιογενετικής αξιοποίησης και οικονομικής εκμετάλλευσης των ειδών της παραγ. 1, καθορίζονται οι φορείς αξιοποίησης και οικονομικής εκμετάλλευσης και η διαχείριση των βιοτόπων τους, καθώς και οι περιοχές, οι εποχές, η διακίνηση και η εμπορία τους και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια και διαδικασία για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

4. Οι δαπάνες που απαιτούνται για την εφαρμογή του άρθρου αυτού αντιμετωπίζονται από πιστώσεις του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών που επιδοτείται κάθε έτος για το σκοπό αυτόν από τους προϋπολογισμούς Τακτικό και Δημόσιων Επενδύσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Εμπορία πολλαπλασιαστικού υλικού.

Άρθρο 15.

Άδεια εμπορίας.

1. Επιτρέπεται η εμπορία πολλαπλασιαστικού υλικού, προέλευσης εσωτερικού ή εξωτερικού από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον έχει άδεια επιχείρησης εμπορίας του υλικού αυτού. Την άδεια επιχείρησης εμπορίας πολλαπλασιαστικού υλικού χορηγεί ο Υπουργός Γεωργίας ή κατ' εξουσιοδότησή του ο νομάρχης στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει η επιχείρηση.

2. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση των αδειών επιχείρησης εμπορίας πολλαπλασιαστικού υλικού και οι υποχρεώσεις των δικαιούχων τους, ο τύπος του ειδικού μητρώου και τα καταχωρούμενα σε αυτό στοιχεία και κάθε λεπτομέρεια που είναι απαραίτητη για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

3. Για τη χορήγηση της άδειας απαιτείται αίτηση του ενδιαφερομένου προς τις αρμόδιες περιφερειακές υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας ή τους κατά περίπτωση αρμόδιους οργανισμούς και λοιπούς φορείς της παρ. 1 του άρθρου 7, οι οποίες ελέγχουν την ύπαρξη των προϋποθέσεων που ορίζονται για το σκοπό αυτόν από την απόφαση της παρ. 2 και αιτιολογημένα εισηγούνται στον Υπουργό Γεωργίας ή στον οικείο νομάρχη.

4. Στους αιτούντες άδεια λειτουργίας σποροπαραγωγικής ή φυτωριακής επιχείρησης χορηγείται από τον Υπουργό Γεωργίας ή κατ' εξουσιοδότησή του από το νομάρχη, στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει η επιχείρηση, άδεια επιχείρησης εμπορίας για το πολλαπλασιαστικό υλικό της δικής τους παραγωγής ή και για το πολλαπλασιαστικό υλικό άλλων σποροπαραγωγικών ή φυτωριακών επιχειρήσεων της ημεδαπής ή αλλοδαπής.

5. Η άδεια εμπορίας αφαιρείται αν:

α) Υποβληθεί σχετική δήλωση του δικαιούχου.

β) Οι εμπορικές δραστηριότητες της επιχείρησης έπαυσαν για διάστημα τριών (3) συνεχόμενων ετών.

γ) Εκλείψει μια από τις απαιτούμενες για τη χορήγηση της άδειας προϋποθέσεις.

6. Κατά της απόφασης, με την οποία αφαιρείται η άδεια επιχείρησης εμπορίας πολλαπλασιαστικού υλικού, για τους λό-

γους των περιπτώσεων β και γ της προηγούμενης παραγράφου. χωρεί προσφυγή του δικαιούχου της άδειας ενώπιον του Υπουργού Γεωργίας, ο οποίος αποφασίζει ύστερα από επανεξέταση της υπόθεσης και γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20. Η προσφυγή ασκείται μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης που προσβάλλεται.

7. Οι αποφάσεις με τις οποίες χορηγούνται και αφαιρούνται οι άδειες κοινοποιούνται στην αρμόδια κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας, από την οποία καταχωρούνται σε τηρούμενο από αυτή ειδικό μητρώο.

Άρθρο 16.

Εμπορία — Έλεγχοι.

1. Το πολλαπλασιαστικό υλικό είναι εμπορεύσιμο μέσα στη χώρα εφόσον:

α) Ανήκει είτε σε ποικιλία φυτικού είδους που είναι εγγεγραμμένο σε ομάδα του εθνικού καταλόγου του άρθρου 6 που επιτρέπει την εμπορία μέσα στη χώρα είτε σε ειδικούς καταλόγους οι οποίοι δημοσιεύονται με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και περιλαμβάνουν ποικιλίες από τις εγγεγραμμένες στον κοινοτικό κατάλογο ποικιλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή σε αντίστοιχους καταλόγους τρίτων χωρών εφόσον τους έχει αναγνωρισθεί νόμιμα η ισοτιμία των σχετικών ελέγχων.

β) Συνοδεύεται από το πιστοποιητικό ελέγχου και πιστοποίησης της περίπτ. β της παρ. 3 του άρθρου 7.

γ) Συνοδεύεται από τα πιστοποιητικά ελέγχου της περίπτ. δ της παρ. 6 όταν πρόκειται για εισαγόμενο πολλαπλασιαστικό υλικό.

δ) Πληροί τους όρους και προϋποθέσεις, που κατά περίπτωση ορίζονται από τους κανονισμούς της παρ. 6.

2. Οι εμπορικές επιχειρήσεις εισαγωγής πολλαπλασιαστικού υλικού υποχρεούνται να εμπορεύονται και να διακινούν το υλικό αυτό με τις συσκευασίες και τις ετικέττες της παραγωγικής επιχείρησης της αλλοδαπής και να επικολλούν πάνω στις συσκευασίες και τις οριζόμενες από τους κανονισμούς της παρ. 6 ετικέττες τους.

3. Η υποσυσκευασία και ανασυσκευασία του για εμπορία πολλαπλασιαστικού υλικού επιτρέπεται ύστερα από έλεγχο και σφράγιση των υποσυσκευασιών σύμφωνα με τα οριζόμενα στους κανονισμούς της παρ. 6 από τους φορείς της παρ. 1 του άρθρου 7 προς τους οποίους απαιτείται, για το σκοπό αυτόν, η υποβολή αίτησης του ενδιαφερομένου.

4. Το πολλαπλασιαστικό υλικό, που διατίθεται στην εμπορία ή για οποιοδήποτε λόγο διακινείται, υπόκειται σε ελέγχους για τη διαπίστωση των κανονισμών του άρθρου 7 και της παρ. 6 σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται από τους ίδιους κανονισμούς.

Οι έλεγχοι αυτοί διενεργούνται αυτεπάγγελτα ή ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον από τους φορείς της παρ. 1 του άρθρου 7 ιδίως στους ακόλουθους χώρους:

α) Στις αποθήκες και στα καταστήματα χονδρικής και λιανικής πώλησης.

β) Στις εγκαταστάσεις επεξεργασίας και συσκευασίας.

γ) Στους σιδηροδρομικούς και λοιπούς σταθμούς, στους λιμένες και αερολιμένες και στα τελωνεία κατά το στάδιο του τελωνισμού.

5. Οι σποροπαραγωγικές και φυτωριακές επιχειρήσεις καθώς και οι επιχειρήσεις εμπορίας πολλαπλασιαστικού υλικού οφείλουν να παρέχουν κάθε διευκόλυνση στους αρμόδιους υπαλλήλους για την άσκηση των ελέγχων της παρ. 4.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδονται ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20 και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καταρτίζονται τεχνικοί κανονισμοί εμπορίας πολλαπλασιαστικού υλικού με τους οποίους καθορίζονται:

α) Οι ετικέττες των εμπορικών επιχειρήσεων πολλαπλασιαστικού υλικού.

β) Οι διαδικασίες εισαγωγής και εξαγωγής, καθώς και οι διαδικασίες ελέγχου κατά την εμπορία, τη διακίνηση, την εισαγωγή, την εξαγωγή και τη διαμετακόμιση του πολλαπλασιαστικού υλικού.

γ) Οι διαδικασίες ελέγχου των υποσυσκευασιών και ανασυσκευασιών του πολλαπλασιαστικού υλικού, οι σφραγίσεις και οι ετικέττες των υποσυσκευασιών και ανασυσκευασιών.

δ) Οι φυτοϋγειονομικοί και λοιποί έλεγχοι του εισαγόμενου πολλαπλασιαστικού υλικού, ο τύπος, οι προϋποθέσεις και οι διαδικασίες έκδοσης πιστοποιητικών ελέγχου του υλικού αυτού.

ε) Τα βιβλία εισαγωγών — εξαγωγών των μερίδων του πολλαπλασιαστικού υλικού τα οποία είναι υποχρεωμένες να τηρούν οι εμπορικές επιχειρήσεις πολλαπλασιαστικού υλικού.

στ) Κάθε διαδικασία και λεπτομέρεια που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας καθορίζονται τα τελωνεία της χώρας από τα οποία επιτρέπεται η εισαγωγή και η εξαγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού.

8. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και ιδίως σε περιπτώσεις δυσμενών καιρικών συνθηκών, με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, είναι δυνατή η διακίνηση και η διάθεση στο εμπόριο πολλαπλασιαστικού υλικού με μειωμένες προδιαγραφές κατά παρέκκλιση των τεχνικών κανονισμών του άρθρου 7. Με τις ίδιες αποφάσεις καθορίζονται τα είδη, οι ποικιλίες, οι κατηγορίες, οι ποιοτικές προδιαγραφές, οι ποσότητες του πολλαπλασιαστικού υλικού των μειωμένων προδιαγραφών καθώς και η χρονική διάρκεια της ισχύος των αποφάσεων αυτών.

9. Κατά παρέκκλιση από τους τεχνικούς κανονισμούς και τις διαδικασίες που προβλέπονται από το νόμο αυτόν επιτρέπεται η εισαγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού με το καθεστώς τελειοποίησης για επανεξαγωγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1402/1983 (ΦΕΚ 167) όπως ισχύει κάθε φορά.

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται θέματα σύμπραξης και συνεργασίας των αρμόδιων υπηρεσιών των Υπουργείων Οικονομικών και Γεωργίας, καθώς και κάθε λεπτομέρεια που είναι απαραίτητη για την εφαρμογή του ανωτέρω καθεστώτος στον τομέα του πολλαπλασιαστικού υλικού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Μέτρα προστασίας γεωργικής παραγωγής.

Άρθρο 17.

Ασφαλιστικά κρατικά αποθέματα.

1. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδεται κάθε έτος με βάση τα στοιχεία παραγωγής και εμπορίας πολλαπλασιαστικού υλικού, καθορίζονται:

α) Οι ποικιλίες φυτικών ειδών, οι κατηγορίες και οι ποσότητες του πολλαπλασιαστικού υλικού που διατηρούνται ως κρατικά ασφαλιστικά αποθέματα για την απρόσκοπτη εφαρμογή του προγράμματος σχεδιασμού της γεωργικής παραγωγής της χώρας.

β) Ο τρόπος εξασφάλισης των αποθεμάτων αυτών με αγορά είτε από τον οργανισμό του άρθρου 21 είτε από σποροπαραγωγικές επιχειρήσεις εσωτερικού ή εξωτερικού ή με απευθείας παραγωγή από υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας και από οργανισμούς και ιδρύματα που υπάγονται σ' αυτό.

γ) Τα μέσα και οι πιστώσεις που απαιτούνται για την αγορά ή παραγωγή αποθεμάτων.

δ) Ο τρόπος και οι προϋποθέσεις διάθεσης και ανανέωσης των αποθεμάτων.

ε) Κάθε διαδικασία και λεπτομέρεια που απαιτούνται για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

2. Η τιμή διάθεσης των ασφαλιστικών αποθεμάτων πολλαπλασιαστικού υλικού καθορίζεται με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας.

Άρθρο 18.

Μέτρα αντιμετώπισης έκτακτων αναγκών.

1. Για την αντιμετώπιση σοβαρών και επικίνδυνων διαταραχών στην αγορά του πολλαπλασιαστικού υλικού, που οφείλονται σε έκτακτα περιστατικά, μπορεί με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, οι οποίες εκδίδονται ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20 και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, να θεσπίζονται δεσμεύσεις ή ειδικές απαγορεύσεις διάθεσης μέρους ή ολόκληρης της ποσότητας πολλαπλασιαστικού υλικού, μιας ή περισσότερων ποικιλιών, που βρίσκεται στην κατοχή παραγωγικών ή εμπορικών επιχειρήσεων.

2. Οι αποφάσεις αυτές πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένες, να προσδιορίζουν τη διάρκεια ισχύος τους και την τιμή του δεσμευόμενου πολλαπλασιαστικού υλικού, καθώς και το ανάλογο με τις συνθήκες που υπάρχουν κάθε φορά, αντάλλαγμα για τη στέρηση της χρήσης ή κάρπωσης του πολλαπλασιαστικού υλικού, σε χρέωση του λογαριασμού της παρ. 1 του άρθρου 24.

Άρθρο 19.

Μέτρα προστασίας της παραγωγής.

1. Σε περίπτωση κατά την οποία διαπιστώνεται, ύστερα από μετέλεγχο που διενεργούν οι φορείς της παρ. 1 του άρθρου 7, ότι πολλαπλασιαστικό υλικό συγκεκριμένης μερίδας δεν πληροί τις ποιοτικές προδιαγραφές των κανονισμών του άρθρου 7, ο Υπουργός Γεωργίας διατάσσει με απόφασή του τον αποχαρακτηρισμό και την απαγόρευση της εμπορίας του πολλαπλασιαστικού υλικού του υπολοίπου της μερίδας από την οποία προέρχεται καθώς και την απαγόρευση της εισαγωγής εφόσον πρόκειται για μερίδα που παράγεται στο εξωτερικό.

2. Σε περίπτωση που ύστερα από ελέγχους της παρ. 1 διαπιστωθεί κατ' επανάληψη ότι πολλαπλασιαστικό υλικό διαφόρων μερίδων της ίδιας ποικιλίας δεν πληροί τις προϋποθέσεις των τεχνικών κανονισμών του νόμου αυτού, με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας αναστέλλεται ο χαρακτηρισμός και η εμπορία όλων των μερίδων της ποικιλίας αυτής του πολλαπλασιαστικού υλικού καθώς και η εισαγωγή της ποικιλίας αυτής από το εξωτερικό. Με την ίδια απόφαση συγκροτείται τριμελής εξεταστική επιτροπή του Υπουργείου Γεωργίας για τον έλεγχο των παραπάνω διαπιστώσεων και τον προσδιορισμό της αιτίας ακαταλληλότητας του πολλαπλασιαστικού υλικού αυτού.

3. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδεται με βάση το πόρισμα της επιτροπής της παρ. 2 και ύστερα από σύμφωνη γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20, διατάσσεται:

α) Η αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της σποροπαραγωγικής ή φυτωριακής επιχείρησης εφόσον διαπιστωθεί υπαιτιότητά της για την ακαταλληλότητα του πολλαπλασιαστικού υλικού.

β) Η αλλαγή του διατηρητή της ποικιλίας εφόσον διαπιστωθεί ότι η ακαταλληλότητα οφείλεται στο υλικό καλλιτερευτού.

γ) Η διαγραφή της ποικιλίας από τον εθνικό κατάλογο του άρθρου 6 ή η απαγόρευση εισαγωγής πολλαπλασιαστικού υλικού εφόσον πρόκειται για ποικιλία εξωτερικού, σε περίπτωση που η ακαταλληλότητα του πολλαπλασιαστικού υλικού οφείλεται στην ποικιλία.

4. Με τις αποφάσεις των παρ. 1, 2 και 3 καθορίζονται και οι απαραίτητες ενέργειες, διαδικασίες και πρόσθετα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την αποτελεσματική εφαρμογή τους.

5. Η άσκηση των ένδικων μέσων δεν αναστέλλει την εκτέλεση των παραπάνω αποφάσεων.

6. Η επανεγγραφή στον εθνικό κατάλογο ποικιλίας φυτικού είδους που διαγράφηκε με την απόφαση της παρ. 3, επιτρέπεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 και εφόσον διαπιστωθεί από τους σχετικούς ελέγχους ότι έπαυσαν να υπάρχουν οι λόγοι της διαγραφής της.

Η υποβολή της αίτησης επανεγγραφής ποικιλίας δεν αναστέλλει την εφαρμογή της απόφασης διαγραφής της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Οργανωτικές διατάξεις.

Άρθρο 20.

Τεχνική Επιτροπή Πολλαπλασιαστικού Υλικού.

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Γεωργίας Τεχνική Επιτροπή Πολλαπλασιαστικού Υλικού (Τ.Ε.Π.Υ.) η οποία γνωμοδοτεί για θέματα που ορίζονται από το νόμο αυτόν, καθώς και για κάθε σχετικό με το πολλαπλασιαστικό υλικό θέμα που παραπέμπει σε αυτή ο Υπουργός Γεωργίας.

2. Η Επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας και αποτελείται από:

α) Τον προϊστάμενο της αρμόδιας για το πολλαπλασιαστικό υλικό κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου Γεωργίας, ως πρόεδρο.

β) Έναν υπάλληλο από καθεμιά από τις αρμόδιες για την πολιτική και φυτική έρευνα, κατά φυτικό είδος, διευθύνσεις του Υπουργείου Γεωργίας.

γ) Έναν εκπρόσωπο από κάθε αρμόδιο κατά φυτικό είδος ίδρυμα έρευνας και ίδρυμα ελέγχου ποικιλιών του Υπουργείου Γεωργίας.

δ) Έναν εκπρόσωπο της κεντρικής κλαδικής οργάνωσης σπόρων.

ε) Εκπρόσωπο του Οργανισμού του άρθρου 21.

στ) Εκπρόσωπο διδακτικού προσωπικού Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος γεωπονικών επιστημών.

ζ) Εκπρόσωπο της Πανελλήνιας Συνομοσπονδίας Ενώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών (ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.).

η) Εκπρόσωπο του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας (ΓΕΩΤ.Ε.Ε.).

θ) Εκπρόσωπο της Ελληνικής Εταιρείας Γενετιστών Βελτιωτών.

ι) Εκπρόσωπο των συνδικαλιστικών οργανώσεων παραγωγής και εμπορίας πολλαπλασιαστικού υλικού.

Σε περίπτωση που οι φορείς των περιπτώσεων ε' έως και ι' δεν ορίσουν εκπρόσωπό τους μέσα σε προθεσμία είκοσι ημερών από την έγγραφη πρόσκλησή τους από τον Υπουργό Γεωργίας η επιτροπή συγκροτείται και χωρίς τη συμμετοχή των εκπροσώπων τους.

3. Γραμματέας της επιτροπής ορίζεται υπάλληλος του Υπουργείου Γεωργίας.

4. Τα μέλη της επιτροπής και ο γραμματέας που είναι δημόσιοι υπάλληλοι ορίζονται με τους αναπληρωτές τους από τον Υπουργό Γεωργίας και τα υπόλοιπα μέλη προτείνονται με τους αναπληρωτές τους από τις διοικήσεις των φορέων από τους οποίους προέρχονται.

Η διάρκεια της θητείας των μελών και του γραμματέα της επιτροπής ορίζεται με την απόφαση της παρ. 2.

Στη σύνθεση της επιτροπής μπορεί να συμμετέχουν και μέλη τα οποία κατά τη διάρκεια της θητείας τους μετατέθηκαν από τις υπηρεσίες που εκπροσωπούσαν.

Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας επιτρέπεται η αντικατάσταση των μελών της επιτροπής, κατά τη διάρκεια της θητείας τους, για σπουδαίο λόγο.

5. Τα μέλη της επιτροπής που μετέχουν στη σύνθεσή της για τη λήψη απόφασης δεν μπορεί να υπερβαίνουν μαζί με τον πρόεδρο τα ένδεκα (11). Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας καθορίζονται τα μέλη της επιτροπής που μετέχουν μόνιμα στη σύνθεσή της, για τη λήψη απόφασης ανάλογα με το εξεταζόμενο φυτικό είδος ή ομάδα αυτών. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η οργάνωση και ο τρόπος λειτουργίας της επιτροπής, τα τηρούμενα από αυτή βιβλία και στοιχεία και κάθε λεπτομέρεια για την εύρυθμη λειτουργία της.

6. Στον πρόεδρο, το γραμματέα και τα μέλη της επιτροπής δεν καταβάλλεται καμιά αποζημίωση για τη συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις της επιτροπής.

Στα μέλη της επιτροπής που δεν είναι υπάλληλοι του δημοσίου ή νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα καταβάλλονται οδοιπορικά έξοδα και εκτός έδρας ημερήσια αποζημίωση το ύψος της οποίας καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας.

Άρθρο 21.

Σύσταση Εθνικού Οργανισμού Πολλαπλασιαστικού Υλικού.

1. Συνιστάται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία Εθνικός Οργανισμός Πολλαπλασιαστικού Υλικού (Ε.Ο.Π.Υ) και έδρα την Αθήνα.

2. Ο Ε.Ο.Π.Υ. αποτελεί ανώνυμη εταιρεία υπό την εποπτεία του κράτους ασκούμενη από τον Υπουργό Γεωργίας και διέπεται από τις διατάξεις του κωδικοποιημένου νόμου 2190/1920, όπως ισχύει, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά από το νόμο αυτόν. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Γεωργίας καθορίζεται το ύψος του μετοχικού κεφαλαίου και ο τρόπος κάλυψής του, η κατανομή του σε μετοχές και η ονομαστική τους αξία, καθώς και οι φορείς που μπορούν να γίνουν μέτοχοι.

3. Σκοπός του Ε.Ο.Π.Υ. είναι:

α) Η έρευνα και κυρίως η χρηματοδότηση ερευνητικών κέντρων για τη δημιουργία νέων ποικιλιών.

β) Η διατήρηση υπό τους όρους και προϋποθέσεις του νόμου αυτού των ποικιλιών, καθώς και η παραγωγή και εμπορία πολλαπλασιαστικού υλικού των κατηγοριών α, β και γ της παρ. 2 του άρθρου 3.

γ) Η υποβοήθηση των αγροτικών συνεταιριστικών οργανώσεων οι οποίες ασχολούνται με πολλαπλασιαστικό υλικό.

δ) Η ίδρυση και η συμμετοχή σε εταιρείες οι οποίες ασχολούνται με την παραγωγή, επεξεργασία και εμπορία του πολλαπλασιαστικού υλικού.

4. Η πραγματοποίηση των σκοπών του Ε.Ο.Π.Υ. γίνεται σε εκτάσεις, εγκαταστάσεις και με μηχανήματα και λοιπά μέσα που αποκτά ή ενοικιάζει με δικούς του πόρους ή που ανήκουν στη κρατική παραγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού, των οποίων η παραχώρηση της χρήσης στον Ε.Ο.Π.Υ. είναι δυνατή με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας.

5. Πόροι του Ε.Ο.Π.Υ. είναι:

α) Έσοδα που προκύπτουν από τις δραστηριότητές του.

β) Δάνεια που συνάπτει με οποιοδήποτε πιστωτικό ίδρυμα. Για τα δάνεια αυτά μπορεί να παρέχεται εγγύηση του Δημοσίου.

γ) Τυχόν επώνυμες επιχορηγήσεις από φυσικά ή νομικά πρόσωπα καθώς και δωρεές ή και κληροδοτήματα.

δ) Κάθε άλλος πόρος που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας.

6. Ο Ε.Ο.Π.Υ. διοικείται από το διοικητικό συμβούλιο (Δ.Σ.), το οποίο είναι επταμελές, συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αποτελείται από:

α) Τέσσερα (4) μέλη, μεταξύ των οποίων ο πρόεδρος και αντιπρόεδρος του Δ.Σ. που ορίζονται με τους αναπληρωτές τους από τον Υπουργό Γεωργίας.

β) Δύο (2) μέλη τριτοβάθμιας συνεταιριστικής οργάνωσης πολλαπλασιαστικού υλικού, τα οποία ορίζονται με τους αναπληρωτές τους από το διοικητικό συμβούλιο της οργάνωσης αυτής.

γ) Ένα (1) μέλος της Γενικής Συνομοσπονδίας Αγροτικών Συνδικαλιστικών Ενώσεων (ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε.) που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από το διοικητικό συμβούλιό της.

7. Η θητεία των μελών του Δ.Σ. είναι τετραετής και μπορεί να ανανεώνεται. Τα οριζόμενα από τον Υπουργό Γεωργίας μέλη του Δ.Σ. μπορούν να αντικαθίστανται κατά τη διάρκεια της θητείας τους με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας. Τα υπόλοιπα μέλη αντικαθίστανται κατά τους όρους του καταστατικού του φορέα που τα όρισε.

8. Το καταστατικό της εταιρείας καταρτίζεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

9. Με αποφάσεις του Δ.Σ. που εγκρίνονται από τον Υπουργό Γεωργίας και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καταρτίζονται:

α) Κανονισμός διάρθρωσης, οργάνωσης και λειτουργίας.

β) Κανονισμός κατάστασης προσωπικού και αμοιβής του.

γ) Κανονισμός οικονομικής διαχείρισης.

10. Ο πρόεδρος για το χρόνο της θητείας του ασφαλίζεται στους ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας και επικουρικής ασφάλισης που ασφαλίζεται και το προσωπικό του Ε.Ο.Π.Υ., εφόσον κατά τον ίδιο χρόνο δεν καλύπτεται αντίστοιχα από άλλη κύρια ή επικουρική ασφάλιση.

11. Κατά την πρώτη πενταετία από τη σύσταση του Ε.Ο.Π.Υ. μπορεί, ύστερα από αίτησή του προς τον Υπουργό Γεωργίας, να αποσπώνται στον οργανισμό αυτόν υπάλληλοι του Υπουργείου Γεωργίας, των νομικών προσώπων εποπτείας του και γενικά του δημόσιου τομέα, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 27 του ν. 1474/1984 (ΦΕΚ 128 Α).

Άρθρο 22.

Σύσταση—Μετονομασία υπηρεσιών -Προσωπικό.

1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Γεωργίας, συνιστώνται οι εξής υπηρεσιακές μονάδες:

α) Ινστιτούτο πατάτας, το οποίο έχει ως αρμοδιότητα τη δημιουργία ελληνικών ποικιλιών πατάτας και την αξιολόγηση ξένων ποικιλιών, τη μελέτη βελτιωμένων μεθόδων καλλιέργειας πατάτας, στην οποία περιλαμβάνεται και η προβλάστηση πατατόσπορου, κάθε παθολογικό και φυσιολογικό θέμα του φυτού αυτής και την έρευνα θεμάτων εμπορίας, διακίνησης, μεταποίησης και σποροπαραγωγής της πατάτας.

β) Ιολογικό εργαστήριο πατάτας, το οποίο έχει ως αρμοδιότητα τη μελέτη και έρευνα των ιολογικών ασθενειών της πατάτας, την παρακολούθηση της φυτοϋγειονομικής κατάστασης των σποροκαλλιεργειών αυτής και την παροχή οδηγιών αντιμετώπισής τους, καθώς και την εργαστηριακή εξέταση φύλλων, κονδύλων και από ύποπτες υγειονομικά σποροκαλλιέργειες και καλλιέργειες πατάτας.

2. Με τα παραπάνω διατάγματα καθορίζονται η έδρα και η οργανική υπαγωγή των συνιστώμενων υπηρεσιακών μονάδων, οι ειδικότερες αρμοδιότητες, η οργάνωση, η λειτουργία και η στελέχωση αυτών και κάθε αναγκαίο μέτρο και λεπτομέρεια για την εύρυθμη λειτουργία τους.

3. Οι δαπάνες για την κατασκευή οποιασδήποτε εγκατάστασης και την προμήθεια του αναγκαίου εργαστηριακού μηχανολογικού και λοιπού εξοπλισμού αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού για το ινστιτούτο πατάτας και του λογαριασμού του άρθρου 24 για το ιολογικό εργαστήριο πατάτας.

4. Τα κέντρα σποροπαραγωγής, που προβλέπονται από την περ. β της παρ. 3 του άρθρου 90 του π.δ. 433/1977 (ΦΕΚ 133), μετονομάζονται σε κέντρα ελέγχου και πιστοποίησης πολλαπλασιαστικού υλικού.

Τα κέντρα ελέγχου και πιστοποίησης πολλαπλασιαστικού υλικού έχουν ως αρμοδιότητα τον έλεγχο και την πιστοποίηση του υλικού αυτού και σε ό,τι αφορά την οργανική υπαγωγή και τη στελέχωσή τους διέπονται από τις αντίστοιχες διατάξεις που αφορούν τα κέντρα σποροπαραγωγής, οι οποίες δε θίγονται από το νόμο αυτόν.

5. Το Ινστιτούτο Ελέγχου Ποικιλιών Καλλιεργουμένων Φυτών, που προβλέπεται από την παρ. Α1—3αα (8) του π.δ. 915/1981 (ΦΕΚ 232 και 257), μετονομάζεται σε Ινστιτούτο Ελέγχου Ποικιλιών Καλλιεργούμενων Φυτών και Πολλαπλασιαστικού Υλικού Φυτών Μεγάλης Καλλιέργειας, έχει σαν αρμοδιότητα τον έλεγχο των ποικιλιών όλων των καλλιεργούμενων φυτών και το συντονισμό του ελέγχου, της πι-

στοποίησης και διακίνησης του πολλαπλασιαστικού υλικού φυτών μεγάλης καλλιέργειας.

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Γεωργίας, καθορίζεται η οργάνωση, η λειτουργία, οι ειδικότερες αρμοδιότητες, η στελέχωση και κάθε αναγκαίο μέτρο, λεπτομέρεια και διαδικασία για την εύρυθμη λειτουργία του ινστιτούτου αυτού.

6. Το προσωπικό, το οποίο έχει προσληφθεί από την ΚΥΔΕΠ για την εξυπηρέτηση της κρατικής σποροπαραγωγής και υπηρετεί με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αόριστου χρόνου και το οποίο αμείβεται από τους λογαριασμούς ειδικής διαχείρισης σπόρων, βαμβακόσπορου και πατατόσπορου της κρατικής σποροπαραγωγής, μπορεί να διορισθεί σε οργανικές θέσεις μόνιμων υπαλλήλων του Υπουργείου Γεωργίας και των ν.π.δ.δ. εποπτείας του.

7. Ο διορισμός γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1476/1984 (ΦΕΚ 136 Α) που εφαρμόζονται ανάλογα, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού.

8. Όσοι επιθυμούν να διορισθούν πρέπει να έχουν προσληφθεί μέχρι την 31 Δεκεμβρίου 1984.

Ως χρόνος υπηρεσίας των διοριζομένων λογίζεται ο χρόνος που υπηρέτησαν, συνεχώς ή διακεκομμένα, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας στην κρατική σποροπαραγωγή και θεωρείται για κάθε συνέπεια ως χρόνος πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας.

9. Το προσωπικό της παρ. 6, που πληροί τις προϋποθέσεις της παρ. 8 και για οποιοδήποτε λόγο δε διορίζεται, μεταφέρεται αυτοδίκαια στους φορείς που κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού έχει διατεθεί και κατατάσσεται σε προσωρινές θέσεις με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αόριστου χρόνου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 1476/1984.

10. Οι διατάξεις των παρ. 6 έως και 9 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται ανάλογα και για το διορισμό των αναλυτριών σπόρων, που υπηρετούν κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού στο Σταθμό Ελέγχου Σπόρων ως ημερομίσθιες για πέντε συνεχή έτη και αμείβονται σε βάρος του ειδικού λογαριασμού της διαχείρισης σπόρων.

Άρθρο 23.

Κέντρα τεχνολογίας πολλαπλασιαστικού υλικού.

1. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Γεωργίας, που εκδίδονται με σύμφωνη γνώμη των διοικήσεων ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να συνιστώνται ειδικές μονάδες στα ιδρύματα αυτά, με την ονομασία «Κέντρα τεχνολογίας πολλαπλασιαστικού υλικού», οι οποίες, στα πλαίσια των δραστηριοτήτων των ιδρυμάτων, επιτελούν για λογαριασμό του Υπουργείου Γεωργίας το εξής έργο:

α) Την οργάνωση εκπαιδευτικών προγραμμάτων για τα στελέχη των δημόσιων υπηρεσιών, συνεταιριστικών οργανώσεων και ιδιωτικών επιχειρήσεων σε θέματα που αφορούν την τεχνολογία, έλεγχο πιστοποίηση και εμπορία πολλαπλασιαστικού υλικού.

β) Την οργάνωση εθνικών και διεθνών σεμιναρίων, συνεδρίων, συμποσίων, διαλέξεων και λοιπών εκδηλώσεων σε θέματα πολλαπλασιαστικού υλικού.

γ) Οποιαδήποτε εργασία καθώς και ερευνητική και τεχνική μελέτη που ορίζεται με τη σύμβαση της παρ. 2.

2. Η εφαρμογή του έργου της παρ. 1 ανατίθεται στα ανωτέρω κέντρα με σύμβαση έργου, που συνάπτεται ύστερα από γνώμη της επιτροπής του άρθρου 20, μεταξύ του Υπουργού Γεωργίας και του οικείου ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος. Με τη σύμβαση αυτή καθορίζονται οι όροι της ανάθεσης, οι ειδικότερες υποχρεώσεις των κέντρων, κάθε απαραίτητο μέτρο και λεπτομέρεια για την εκτέλεση του ανατιθέμενου έργου και το ύψος της χρηματοδότησης των κέντρων που βαρύνει τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του λογαριασμού σποροπαραγωγής και φυτωρίων του άρθρου 24.

Άρθρο 24.

Οικονομική εξυπηρέτηση.

1. Οι δαπάνες, που απαιτούνται για την εφαρμογή του νόμου αυτού, εκτός από εκείνες των αποδοχών των μόνιμων υπαλλήλων, και του άρθρου 14, αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις του ειδικού λογαριασμού με τίτλο «Κεφάλαια Σποροπαραγωγής» του προϋπολογισμού του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών) ο οποίος μετονομάζεται σε «Ειδικό Λογαριασμό Σποροπαραγωγής και Φυτωρίων».

2. Έσοδα του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, τα οποία εισπράττονται και εγγράφονται στον ειδικό λογαριασμό σποροπαραγωγής και φυτωρίων και αποκλειστικά διατίθενται για την αντιμετώπιση των δαπανών της παρ. 1, ορίζονται τα ακόλουθα:

α) Το καθαρό υπόλοιπο των διαχειριζόμενων από την ΚΥΔΕΠ Λογαριασμών της σποροπαραγωγής, το οποίο εκκαθαριζόμενο κατά τα οριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, μεταφέρεται στον τηρούμενο στην Τράπεζα της Ελλάδος ειδικό λογαριασμό «Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών—Κίνηση Κεφαλαίων Σποροπαραγωγής», που μετονομάζεται με τον παρόντα νόμο σε «Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών—Λογαριασμός Σποροπαραγωγής και Φυτωρίων».

β) Τα προβλεπόμενα από το άρθρο 27 παράβολα.

γ) Το προβλεπόμενο από τις παρ. 2 και 3 του άρθρου 25 προϊόν και τα πρόστιμα.

δ) Τα ποσά που προέρχονται από την εκποίηση, ενοικίαση και παραχώρηση των αγρών, οικοπέδων, οικημάτων και λοιπών πάγιων εγκαταστάσεων και χώρων, καθώς και του μηχανολογικού και εργαστηριακού εξοπλισμού, εργαλείων και μέσων του Δημοσίου, που χρησιμοποιούσαν τα μετονομαζόμενα κέντρα σποροπαραγωγής.

ε) Τα ποσά που προέρχονται από την εκμετάλλευση και αξιοποίηση των ποικιλιών που δημιουργούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9.

στ) Η ετήσια επιχορήγηση για το πολλαπλασιαστικό υλικό από τους προϋπολογισμούς τακτικό και δημοσίων επενδύσεων, η οποία αποδίδεται στο Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών και εγγράφεται στον προϋπολογισμό του ειδικού λογαριασμού σποροπαραγωγής και φυτωρίων.

ζ) Οι τόκοι των κεφαλαίων που κατατίθενται σε πιστωτικά ιδρύματα και οι τόκοι τυχόν απαιτήσεων των οποίων καθυστερεί η είσπραξη.

η) Οι τυχόν επιχορηγήσεις φυσικών και νομικών προσώπων, οι δωρεές και τα κληροδοτήματα.

θ) Το προϊόν δανείων που συνάπτονται για το πολλαπλασιαστικό υλικό από το Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, με εκχώρηση των ανωτέρω πόρων ή με εγγύηση του Δημοσίου.

ι) Κάθε άλλος πόρος, μη ρητά κατονομαζόμενος, που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας υπό μορφή ανταποδοτικού τέλους για την εφαρμογή αυτού του νόμου.

ια) Το ανταποδοτικό τέλος για τον έλεγχο του εισαγόμενου πολλαπλασιαστικού υλικού, καθώς και του παραγόμενου και πιστοποιούμενου στο εσωτερικό, το οποίο μπορεί με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας να επιβάλλεται κατά μονάδα βάρους σπόρων και φυτάριο ή σε ποσοστό επί της αξίας αυτών.

3. Τα έσοδα της προηγούμενης παραγράφου, που εισπράττονται, σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις για το Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών και τα έξοδα για την εφαρμογή αυτού του νόμου εμφανίζονται σε ίδιο παράρτημα του προϋπολογισμού του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών με τίτλο «Ειδικός Προϋπολογισμός Σποροπαραγωγής και Φυτωρίων».

4. Για τον τρόπο λειτουργίας και διαχείρισης του προϋπολογισμού του παραρτήματος της προηγούμενης παραγράφου, της πραγματοποίησης και δικαιολόγησης των δαπανών, των προμηθειών εκτέλεσης εργασιών, μισθώσεων, εκμισθώσεων και γενικά της εκτέλεσης δαπανών από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού αυτού εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι αντίστοιχες διατάξεις του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, όπως κάθε φορά ισχύουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Ποινικές—Τελικές Διατάξεις.

Άρθρο 25.

Κυρώσεις.

1. Με τις ποινές του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα τιμωρούνται οι παραβάτες των διατάξεων των άρθρων 4, 8, 12, 14, 15, 16, 18 και 19.

2. Το δικαστήριο με τις αποφάσεις που καταδικάζει ειδικά εκείνους που εκ προθέσεως ασκούν δικαιώματα δημιουργού φυτικής ποικιλίας, χωρίς προηγούμενη άδεια από μέρους του δικαιούχου, μπορεί, πέρα των ανωτέρω ποινών, να διατάξει και τη δήμευση του προϊόντος που προέκυψε από την παράνομη αυτή δραστηριότητα, οπουδήποτε και αν ευρίσκεται.

Το προϊόν αυτό αποτελεί έσοδο του λογαριασμού του άρθρου 24 και με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας διατίθεται στον οργανισμό του άρθρου 21 έναντι τιμήματος που καθορίζεται με την ίδια απόφαση ή διατάσσεται ο εκπλειστηριασμός του δια του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

3. Πέραν των ποινών της παρ. 1 μπορεί, με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, να επιβάλλεται ειδικά στους τελεσίδικα καταδικαζόμενους:

α) Για την, κατά παράβαση του νόμου αυτού, παραγωγή, πώληση ή κυκλοφορία πολλαπλασιαστικού υλικού και για παράβαση των διατάξεων ελέγχου και πιστοποίησής του, πρόστιμο δραχμών τριάντα χιλιάδων (30.000) μέχρι τριακόσιες χιλιάδες (300.000).

β) Για παραβάσεις των αποφάσεων της παρ. 1 του άρθρου 12, πρόστιμο δραχμών δέκα χιλιάδων (10.000) μέχρι εκατό χιλιάδες (100.000).

4. Τα ποσά των προστίμων της προηγούμενης παραγράφου, μπορεί με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Γεωργίας, να αυξάνονται μέχρι το τετραπλάσιο του αρχικού ποσού.

Άρθρο 26.

Διαγραφή οφειλών συμβασιούχων σποροπαραγωγών.

1. Οφειλές προς το Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, βεβαιωθείσες ή μη στο δημόσιο ταμείο, οι οποίες προέρχονται από την αξία σπόρων που χορηγήθηκαν κατά τα σποροπαραγωγικά έτη 1945 έως 1960 σε συμβασιούχους σποροπαραγωγούς για πολλαπλασιασμό, σύμφωνα με τις διατάξεις του α.ν. 825/1937 (ΦΕΚ 343), όπως συμπληρώθηκε με το ν.δ. 1348/1942 (ΦΕΚ 129) και οι οποίες, κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, δεν έχουν εξοφληθεί, διαγράφονται.

2. Ο τρόπος διαγραφής και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας.

Άρθρο 27.

Παράβολο.

1. Οι αιτήσεις των άρθρων 5 παρ. 1, 6 παρ. 2 και 4, 7 παρ. 2, 8 παρ. 4, 15 παρ. 3 και 4 και 16 παρ. 3, οι ενστάσεις και προσφυγές των άρθρων 5 παρ. 3, 6 παρ. 2 και 15 παρ. 6, καθώς και οι αιτήσεις των σποροπαραγωγικών και φυτωριακών επιχειρήσεων για εξετάσεις και αναλύσεις δειγμάτων πολλαπλασιαστικού υλικού που γίνονται για λογαριασμό τους, πρέπει να συνοδεύονται με αποδεικτικό κατάθεσης του παράβολου της παρ. 3.

2. Οι αιτήσεις, ενστάσεις και προσφυγές απορρίπτονται ως απαράδεκτες, όταν δε συνοδεύονται από το αποδεικτικό κατάθεσης του νόμιμου παράβολου ή όταν το παράβολο είναι ελλιπές.

3. Το ποσό του παράβολου για καθεμιά από τις περιπτώσεις των παρ. 1 και 2 ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με όμοια απόφαση μπορεί να αναπροσαρμόζεται το ποσό των παραπάνω παράβολων.

Άρθρο 28.

Τελικές εξουσιοδοτικές διατάξεις.

Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας και των τυχόν συναρμόδιων υπουργών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζονται κάθε διαδικασία και λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού.

Άρθρο 29.

Καταργούμενες διατάξεις.

1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Γεωργίας, καταργούνται, στο σύνολό τους ή τμηματικά, οι διατάξεις του α.ν. 825/1937 (ΦΕΚ 343), του ν. 855/1946 (ΦΕΚ 18), των άρθρων 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11 και 12 του ν. 4035/1960 (ΦΕΚ 15), του ν.δ. 1348/1942 (ΦΕΚ 129), καθώς και κάθε άλλη διάταξη που αναφέρεται σε θέματα που ρυθμίζονται από τον παρόντα νόμο.

2. Οι υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον των διοικητικών αρχών εξακολουθούν να διέπονται από τις καταργούμενες διατάξεις.

Άρθρο 30.

Έναρξη ισχύος.

Με τα διατάγματα του άρθρου 29 καθορίζεται και η έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, στο σύνολό του ή τμηματικά, εκτός από την ισχύ των άρθρων 1, 2, 3, 5, 6, 11, 14, 15, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24 παρ. 1, 2 περ. β' έως και ια', 3 και 4, 26, 27 και 28 αυτού, η οποία αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 23 Σεπτεμβρίου 1985

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΑΠ. ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΙΜΙΤΗΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓ. - ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 25 Σεπτεμβρίου 1985

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

---

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1565

Λιπάσματα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρώνουμε και εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή.

Άρθρο 1.

Ορισμοί.

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού, ως λιπάσματα θεωρούνται οι οργανικές και ανόργανες ουσίες που με τη χρησιμοποίησή τους στις καλλιέργειες ενισχύουν την

ανάπτυξη των φυτών, αυξάνουν την παραγωγή και βελτιώνουν την ποιότητα των προϊόντων.

2. Δεν θεωρούνται λιπάσματα:

α) Οι ουσίες που αναφέρονται στις διατάξεις του ν. 2520/1940 (ΦΕΚ 273).

β) Οι ουσίες που προορίζονται αποκλειστικά για την προστασία των φυτών από τους επιβλαβείς μικροοργανισμούς και τις παρασιτικές ασθένειες.

γ) Τα υποπροϊόντα των γεωργοκτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων, όπως ζωϊκά απεκκρίμματα (κοπριά, ούρα, ούρα ανακατωμένα με νερό, άχυρο και λοιπά υπολείμματα στρώμνης των στάβλων), κομπόστες, άχυρο και άλλα παρόμοια υπολείμματα φυτικής παραγωγής.

δ) Οι εδαφοβελτιωτικές ουσίες, που δεν περιέχουν σημαντικές ποσότητες θρεπτικών στοιχείων, αλλά επιδρούν στο έδαφος βιολογικά, χημικά ή φυσικά, βελτιώνοντας την αποτελεσματικότητα της δράσης των λιπασμάτων, όπως οι ουσίες εμβολιασμού εδάφους και βελτίωσης της υφής του, οι σταθεροποιητές, τα βελτιωτικά της δομής του εδάφους και τα αλευροποιημένα πετρώματα (ασβεστόλιθοι).

ε) Τα υποστρώματα για καλλιέργειες όπως τα φυτοχώματα, η τύρφη, τα μίγματα που έχουν ως βάση την τύρφη ή το λιγνίτη και άλλα υποστρώματα με θρεπτικά ή όχι στοιχεία, που χρησιμεύουν για ριζόστρωμα στα φυτά.

στ) Οι ουσίες που δεν περιέχουν σημαντικές ποσότητες θρεπτικών στοιχείων, αλλά επιδρούν ευνοϊκά στη φυσιολογία των φυτών ή επηρεάζουν το σχηματισμό των οργανικών τους ουσιών και

ζ) το διοξείδιο του άνθρακα.

3. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Γεωργίας ύστερα από γνώμη της τεχνικής γνωμοδοτικής επιτροπής λιπασμάτων (ΤΕ.Γ.Ε.Λ.) του άρθρου 7, μπορεί να επεκτείνεται η εφαρμογή όλων ή ορισμένων από τις διατάξεις του παρόντος νόμου και στις ουσίες που αναφέρονται στις περιπτώσεις γ΄ έως και ζ΄ της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 2.

Τύποι λιπασμάτων.

1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Γεωργίας ύστερα από γνώμη της ΤΕ.Γ.Ε.Λ., καθορίζονται οι τύποι των λιπασμάτων που επιτρέπεται να κυκλοφορούν στη χώρα και τα ακόλουθα στοιχεία που προσδιορίζουν κάθε τύπο:

α) Η ονομασία του τύπου.

β) Τα θρεπτικά συστατικά και η σύνθεσή τους, το είδος των λοιπών συστατικών και τα όρια της περιεκτικότητας και των δύο κατηγοριών.

γ) Η μορφή και η ελάχιστη διαλυτότητα των θρεπτικών συστατικών.

δ) Οι φυσικές και μηχανικές ιδιότητες.

ε) Η εκρηκτικότητα ορισμένων λιπασμάτων και τα μέτρα ασφαλείας.

στ) Τα όρια ανοχής των θρεπτικών συστατικών.

ζ) Κάθε άλλο προσδιοριστικό στοιχείο που επιβάλλεται από τις απαιτήσεις της γεωργίας και από την τεχνολογική εξέλιξη.

2. Οι ουσίες της προηγούμενης παραγράφου που περιέχον-

2. Οι ουσίες της προηγούμενης παραγράφου που περιέχονται στο λίπασμα δεν πρέπει να βλάπτουν τη γονιμότητα του εδάφους και την υγεία των ανθρώπων, των ζώων και των φυτών.

3. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν εφαρμόζονται για τα λιπάσματα που προορίζονται για ερευνητικούς σκοπούς και για μη γεωργική χρήση.

Άρθρο 3.

Όροι κυκλοφορίας λιπασμάτων.

1. Απαγορεύεται η διάθεση με οποιοδήποτε τρόπο των λιπασμάτων της παρ. 1 του άρθρου 2, αν αυτά δεν πληρούν τους όρους της επόμενης παραγράφου.

2. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Γεωργίας ύστερα από γνώμη της ΤΕ.Γ.Ε.Λ., ορίζονται:

α) Η σφράγιση, ο τρόπος και τα μέσα συσκευασίας, που πρέπει να είναι, κατά περίπτωση, ορισμένου μεγέθους και είδους και να διασφαλίζουν το απαραβίαστο.

β) Η σήμανση στην οποία περιλαμβάνονται:

βα) Υποχρεωτικές ενδείξεις

(1) Ο τύπος του λιπάσματος.

(2) Η εγγυημένη περιεκτικότητα σε θρεπτικά συστατικά που καθορίζουν το λίπασμα, οι χημικοί τύποι, οι μορφές και οι διαλυτότητες των θρεπτικών συστατικών.

(3) Το εγγυημένο καθαρό ή μικτό βάρος και για τα υγρά λιπάσματα ο εγγυημένος όγκος.

(4) Τα στοιχεία των φυσικών ή νομικών προσώπων που παράγουν ή διακινούν το λίπασμα:

ββ) Προαιρετικές ενδείξεις

(1) Το μέγεθος των κόκκων και ο βαθμός λειοτρίβησης (περατότητα από ορισμένα κόσκινα).

(2) Οι οδηγίες για την κατάλληλη χρήση, αποθήκευση και μεταχείριση.

Με όμοια προεδρικά διατάγματα μπορεί να μετατάσσονται στοιχεία από τις παραπάνω προαιρετικές ενδείξεις στις υποχρεωτικές και αντίστροφα.

γ) Οι δηλώσεις για τον τρόπο παραγωγής και την προέλευση των πρώτων υλών.

δ) Ο τρόπος διακίνησης λιπασμάτων σε χύμα και η σήμανσή τους.

ε) Κάθε άλλο στοιχείο σχετικό με τη σήμανση το οποίο επιβάλλεται από τις απαιτήσεις της γεωργίας και από την τεχνολογική εξέλιξη.

3. Στην απαγόρευση της παρ. 1 υπόκεινται και τα λιπάσματα στα οποία αναφέρεται η παρ. 3 του άρθρου 2, αν δε φέρουν ειδική σήμανση στην οποία να περιλαμβάνονται η χημική τους σύνθεση και ο προορισμός της χρήσης τους.

Άρθρο 4.

Άδεια.

1. Για την απόκτηση δικαιώματος παραγωγής, εισαγωγής, συσκευασίας και εμπορίας λιπασμάτων, απαιτείται ειδική άδεια του Υπουργείου Γεωργίας, που χορηγείται ύστερα από ποιοτικό έλεγχο του λιπάσματος και σύμφωνα με τις χωροταξικές, χρονικές και ποσοτικές ανάγκες της χώρας.

2. Ημεδαποί ή αλλοδαποί, που ασχολούνται με οποιοδήποτε τρόπο με την παραγωγή, την εισαγωγή, συσκευασία και εμπορία των λιπασμάτων, οφείλουν να παρέχουν στα αρμόδια κρατικά όργανα όλες τις πληροφορίες που έχουν σχέση με τα τεχνικά στοιχεία του άρθρου 2 και τα στοιχεία κόστους των λιπασμάτων.

Άρθρο 5.

Έλεγχοι — Όργανα ελέγχου.

1. Ο έλεγχος για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου ανήκει στο Υπουργείο Γεωργίας και ασκείται από τις κεντρικές και περιφερειακές υπηρεσίες του.

2. Τα λιπάσματα που αναφέρονται στο άρθρο 2 υπόκεινται σε ελέγχους, για να διαπιστωθεί αν αυτά ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές, τη σήμανση και τη συσκευασία, σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 3.

3. Οι έλεγχοι της προηγούμενης παραγράφου γίνονται αυτεπάγγελτα από υπαλλήλους των υπηρεσιών της παραγράφου

με τη βοήθεια, όταν παρίσταται ανάγκη, αστυνομικών αρχών ή άλλων υπηρεσιών.

4. Ημεδαποί ή αλλοδαποί, που ασχολούνται με οποιοδήποτε τρόπο με την παραγωγή ή παρασκευή, συσκευασία, μεταφορά, εμπορία, κυκλοφορία, διάθεση και χρησιμοποίηση των λιπασμάτων, υποχρεούνται να επιτρέπουν όλες τις εργάσιμες ώρες την είσοδο των υπαλλήλων ελέγχου στους αντίστοιχους με τη δραστηριότητά τους χώρους και να παρέχουν κάθε διευκόλυνση για την άσκηση των ελέγχων.

5. Για όσους από τους ελέγχους της παρ. 2 απαιτείται εργαστηριακή ανάλυση, τα όργανα ελέγχου προβαίνουν σε δειγματοληψία από το ελεγχόμενο είδος.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδονται ύστερα από γνώμη της ΤΕ.Γ.Ε.Λ., καθορίζονται ο τρόπος διενέργειας της δειγματοληψίας, οι μέθοδοι χημικών αναλύσεων των λιπασμάτων της πρώτης ανάλυσης, η δυνατότητα για την άσκηση ένστασης και η σχετική διαδικασία, τα σχετικά με τη δεύτερη ανάλυση μετά την άσκηση ένστασης, οι προθεσμίες αποστολής δειγμάτων και αντιδειγμάτων, διενέργειας των αναλύσεων και κοινοποίησης των αποτελεσμάτων των αναλύσεων, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

7. Ο παραγωγός, εισαγωγέας, έμπορος και αγοραστής λιπάσματος μπορεί να ζητήσει αιτιολογημένα τη διενέργεια των ελέγχων της παρ. 2 από την οικεία διεύθυνση γεωργίας, η οποία υποχρεούται να ενεργήσει σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους. Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από διπλότυπο κατάθεσης παράβολου υπέρ του Δημοσίου. Το ύψος του παράβολου καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Γεωργίας και του υπουργού που εποπτεύει το εργαστήριο που είναι αρμόδιο για την ανάλυση των λιπασμάτων.

Άρθρο 6.

Εργαστήρια ελέγχου λιπασμάτων.

1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Γεωργίας, συνιστώνται στο Υπουργείο Γεωργίας τα απαραίτητα εργαστήρια για τον έλεγχο των λιπασμάτων.

Με όμοια προεδρικά διατάγματα καθορίζονται ο αριθμός και η έδρα των εργαστηρίων, η οργανική υπαγωγή, η οργάνωση και η λειτουργία τους.

2. Τα εργαστήρια ελέγχου λιπασμάτων στελεχώνονται με υπαλλήλους του Υπουργείου Γεωργίας και υπαλλήλους ν.π. δ.δ. που υπάγονται σε αυτό. Οι υπάλληλοι αυτοί τοποθετούνται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με τους όρους του ν. 993/1979 (ΦΕΚ 281) ύστερα από πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Γεωργίας μπορεί να προσλαμβάνονται στα εργαστήρια υπάλληλοι με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

3. Οι δαπάνες που απαιτούνται για τις εγκαταστάσεις, τον εξοπλισμό των εργαστηρίων της παρ. 1, καθώς και για τη μισθοδοσία και λοιπές απολαβές των υπαλλήλων της προηγούμενης παραγράφου, βαρύνουν τον προϋπολογισμό του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών).

4. Εργαστηριακοί έλεγχοι λιπασμάτων μπορεί να διενεργούνται από το Γενικό Χημείο του Κράτους ή και από άλλο εργαστήριο που ανήκει στο δημόσιο τομέα, το οποίο ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας και του υπουργού που εποπτεύει το εργαστήριο αυτό.

5. Το ύψος των παραβόλων, όταν οι έλεγχοι λιπασμάτων, που προβλέπονται από την παρ. 7 του άρθρου 5, διενεργούνται από εργαστήρια της παρ. 1 ή από άλλο εργαστήριο του Υπουργείου Γεωργίας ή νομικού προσώπου που εποπτεύεται από αυτό, καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας και κατατίθεται υπέρ του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

Άρθρο 7.

Τεχνική γνωμοδοτική επιτροπή λιπασμάτων (ΤΕ.Γ.Ε.Λ.).

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Γεωργίας τεχνική γνωμοδοτική επιτροπή λιπασμάτων που αποτελείται από:

α) Τον πρόεδρο, που ορίζεται από τον Υπουργό Γεωργίας.

β) Τον προϊστάμενο της διεύθυνσης που είναι αρμόδια για την πολιτική των λιπασμάτων.

γ) Έναν εκπρόσωπο του Γενικού Χημείου του Κράτους, που ορίζεται από τον Υπουργό Οικονομικών.

δ) Έναν εκπρόσωπο της διεύθυνσης προστασίας του περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας, ο οποίος ανάλογα με το θέμα που συζητείται αντικαθίσταται από εκπρόσωπο της γεωργικής έρευνας.

ε) Έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας που ορίζεται από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας.

στ) Έναν εκπρόσωπο της αρμόδιας διεύθυνσης του Υπουργείου Εμπορίου που ορίζεται από τον Υπουργό Εμπορίου.

ζ) Έναν εκπρόσωπο της ΠΑ.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ. που ορίζεται από αυτή.

η) Έναν εκπρόσωπο της γενικής συνομοσπονδίας αγροτικών συνδικαλιστικών οργανώσεων που ορίζεται από αυτή.

θ) Έναν εκπρόσωπο της διεύθυνσης εξυπηρετήσεως Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

ι) Έναν εκπρόσωπο της συνεταιριστικής εταιρείας λιπασμάτων ή άλλου συναφούς φορέα.

ια) Έναν εκπρόσωπο του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας που ορίζεται από αυτό.

Τα μέλη που είναι υπάλληλοι του Υπουργείου Γεωργίας ορίζονται από τον Υπουργό Γεωργίας. Για κάθε μέλος της επιτροπής ορίζεται με την ίδια διαδικασία και ο αναπληρωτής του.

2. Χρέη γραμματέα εκτελεί υπάλληλος της διεύθυνσης που είναι αρμόδια για την πολιτική των λιπασμάτων που αναπληρώνεται από υπάλληλο της ίδιας διεύθυνσης.

3. Η συγκρότηση της ΤΕ.Γ.Ε.Λ. γίνεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας. Η θητεία των μελών της είναι διετής.

4. Οι εκπρόσωποι των συνεταιριστικών ή συνδικαλιστικών φορέων της παρ. 1 ορίζονται με προθεσμία 30 ημερών από την αποστολή σχετικής πρόσκλησης του Υπουργού Γεωργίας. Αν κάποιος φορέας δεν ορίσει εμπρόθεσμα τον εκπρόσωπό του, τον ορίζει ο Υπουργός Γεωργίας.

5. Επιτρέπεται ελεύθερα η αντικατάσταση μέλους της ΤΕ.Γ.Ε.Λ. για οποιοδήποτε λόγο για το υπόλοιπο της θητείας του. Η αντικατάσταση και ο ορισμός του αντικαταστάτη γίνεται με τη διαδικασία του αρχικού διορισμού. Ώσπου να ορισθεί αντικαταστάτης η επιτροπή λειτουργεί νόμιμα από τα άλλα μέλη.

6. Η επιτροπή γνωμοδοτεί για κάθε θέμα που ορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου και για κάθε άλλο θέμα σχετικό με τα λιπάσματα που παραπέμπει σε αυτή ο Υπουργός Γεωργίας.

7. Εισηγητής, χωρίς ψήφο, της επιτροπής ορίζεται ο προϊστάμενος του τμήματος λιπασμάτων της διεύθυνσης που είναι αρμόδια για την πολιτική των λιπασμάτων.

8. Ο πρόεδρος μπορεί να καλεί στις συνεδριάσεις της επιτροπής οποιονδήποτε νομίζει ότι έχει γνώση για το θέμα που συζητείται.

9. Για τη διευκόλυνση του έργου της ΤΕ.Γ.Ε.Λ. με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας ύστερα από γνώμη της μπορεί να συνιστώνται ειδικές υποεπιτροπές κοστολόγησης από μέλη της επιτροπής και από άλλους ειδικούς σε θέματα κοστολόγησης και ορίζονται οι ειδικότερες αρμοδιότητές τους και ο τρόπος εργασίας τους. Με όμοια απόφαση μπορεί να συνιστάται ειδική υπηρεσία κοστολόγησης λιπασμάτων στη διεύθυνση που είναι αρμόδια για την πολιτική των λιπασμάτων. Τα πορίσματα των ειδικών υποεπιτροπών ή της υπηρεσίας κοστολόγησης των λιπασμάτων υποβάλλονται στην ΤΕ.Γ.Ε.Λ.

10. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας καθορίζονται οι ειδικότερες αρμοδιότητες της επιτροπής, η οργάνωση και λειτουργία της, τα βιβλία και λοιπά στοιχεία που τηρούνται από αυτή και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εύρυθμη λειτουργία της.

11. Με επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65), όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 33 του ν. 1326/1983 (ΦΕΚ 19), στα μέλη της επιτροπής και των υποεπιτροπών της, τον εισηγητή και το γραμματέα καταβάλλεται αποζημίωση εις βάρος του κρατικού προϋπολογισμού σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 1505/1984 (ΦΕΚ 194) (άρθρο 7).

Άρθρο 8.
Κύρωση απόφασης.

Κυρώνεται και έχει ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσής της η υπ' αριθμόν 283198/31.7.1984 κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Γεωργίας η οποία δημοσιεύτηκε στο υπ' αριθμόν 517/31.7.1984 Φ.Ε.Κ. τεύχος Β'.

Άρθρο 9.
Κύρωση αποφάσεων.

Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από την ημερομηνία που εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 250867/2391/23.4.1975, 375394/5559/10.11.1976, 24500/474/2.5.1980, 255585/18.4.1983 και 244977/21.5.1984 του Υπουργείου Γεωργίας, των οποίων το κείμενο έχει ως εξής:

«1. Αριθ. Πρωτ. 250867/2391

Εν Αθήναις τη 23η Απριλίου 1975

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

1. Έχοντες υπ' όψει:

α) Τας διατάξεις του Ν.Δ. 175/73 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων».

β) Το άρθρον 3 και 7 του Ν.Δ. 220/1973 «περί εμπορίας γεωργικών και κτηνιατρικών φαρμάκων».

γ) Το Ν.Δ. 3059/1954 «περί κυρώσεως της από 21.6.1954 συμβάσεως μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και της Α.Τ.Ε., περί αναθέσεως εις Α.Τ.Ε. της διαθέσεως εις τους καλλιεργητάς της Χώρας λιπασμάτων εις τιμάς έλαττον του κόστους τούτων και καλύψεως της σχετικής διαφοράς παρά του Ελληνικού Δημοσίου».

δ) Το υπ' αριθ. 290656/2120/20.12.66 έγγραφον ημών προς την Α.Τ.Ε., δι' ού καθωρίσθη η αποζημίωσις ταύτης, δι' έξοδα διαχειρίσεως λιπασμάτων, από δραχμάς 240 κατά τόννον εις δραχμάς 300 κατά τόννον.

ε) Την ανάγκην εξευρέσεως της απαιτουμένης δαπάνης μισθοδοσίας μέχρις εκατόν τεσσαράκοντα γεωπόνων, προσληφθησομένων και τοποθετηθησομένων παρά ταις Ενώσεσι Γεωργικών Συνεταιρισμών, ίνα χρησιμοποιηθώσιν υπ' αυτών, ως υπεύθυνοι διά την παροχήν τεχνικών οδηγιών χρήσεως λιπασμάτων, την εμπορίαν των γεωργικών φαρμάκων, ως και δια την παροχήν ετέρων τεχνικών οδηγιών, αίτινες θέλουσι συμβάλει εις την αύξησιν της παραγωγής, μείωσιν του κόστους ταύτης και βελτίωσιν της ποιότητος των ελληνικών προϊόντων,

Αποφασίζομεν

2. Αναπροσαρμόζομεν την, δια του υπ' αριθ. 290656/2120/20.12.66 εγγράφου ημών, καθορισθείσαν αποζημίωσιν της ΑΤΕ εκ τριακοσίων (300) δραχμών κατά τόννον, δια την αντιμετώπισιν των πάσης φύσεως δαπανών διαχειρίσεως λιπασμάτων, εσωτερικής και εξωτερικής προελεύσεως, εις τριακοσίας δέκα έξ (316,00) δραχμάς ανά τόννον λιπάσματος από σήμερον.

3. Το εκ δέκα έξ (16) δραχμών ανά τόννον εισπραττόμενον επί πλέον ποσόν θα κατατίθεται εις ειδικόν παρά τη ΑΤΕ δεσμευμένον λογαριασμόν και τα ούτω συγκεντρούμενα κεφάλαια θα διατίθενται εις τας Ενώσεις Γεωργικών Συνεταιρισμών, δια την πληρωμήν της μισθοδοσίας και την καταβολήν της εργοδοτικής εισφοράς, εις τα οικεία ασφαλιστικά Ταμεία, των προσληφθησομένων εν τω σκεπτικώ της παρούσης μέχρι και εκατόν τεσσαράκοντα γεωπόνων, δι' όσας Γεωργικάς Ενώσεις δεν διαθέτουν μέχρι σήμερον γεωπόνον.

4. Εις το τέλος εκάστου έτους η ΑΤΕ θα υποβάλη ημίν (Δ/νσιν Γεωργικού Συνεργατισμού): α) Ονομαστικήν κατάστασιν των απασχοληθέντων εις την άνω εργασίαν γεωπόνων, β) το διατεθέν δια την μισθοδοσίαν και εργοδοτικήν εισφοράν εις τα οικεία ασφαλιστικά ταμεία ποσόν, γ) το ύψος του συγκεντρωθέντος εκ της άνω κρατήσεως ποσού και δ) το απομένον εις τον άνω λογ/σμόν υπόλοιπον. Η διάθεσις των υπολοίπων τούτων καθορισθήσεται δια νεωτέρας αποφάσεως ημών.

5. Αι προσλήψεις των ανωτέρω γεωπόνων θα ενεργηθώσι μερίμνη των οικείων Ενώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών, κατά τας ισχύουσας παρ' αυταίς διατάξεις, της μισθοδοσίας των οριζομένης βάσει των ισχυουσών συλλογικών συμβάσεων, λαμβανομένης πάντοτε υπ' όψιν ως σειράς προτεραιότητος της χρονολογίας κτήσεως πτυχίου υφ' εκάστου.

Ο Υπουργός
ΙΠ.Π. ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΥ»

«2. Αριθ. Πρωτ. 375394/5559

Εν Αθήναις τη 10.11.1976

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

1. Έχοντες υπ' όψει:

α) Τα άρθρα 3 και 7 του Ν.Δ. 220/1973 «περί εμπορίας γεωργικών και κτηνιατρικών φαρμάκων».

β) Το Ν.Δ. 3059/1954 «περί κυρώσεως της από 21.6.1954 συμβάσεως μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και της Αγροτικής Τραπέζης Ελλάδος «περί αναθέσεως εις την ΑΤΕ της διαθέσεως εις τους καλλιεργητάς της Χώρας λιπασμάτων εις τιμάς έλαττον του κόστους τούτων και καλύψεως της σχετικής διαφοράς παρά του Ελληνικού Δημοσίου».

γ) Τας υπ' αριθ. 250867/2391/23.4.75, 259522/2990/23.5.75 και 347772/4542/6.8.76 αποφάσεις ημών «περί προσλήψεως γεωπόνων υπό των Ενώσεων Γεωργικών Συν/σμών» και

δ) Τα υπ' αριθ. 1208/3595/2.7.76 και 1691/5302/6.10.76 έγγραφα της ΠΑΣΕΓΕΣ,

Αποφασίζομεν

2. Τροποποιούμεν και συμπληρούμεν τας ως άνω εν εδαφίω γ' αποφάσεις ημών ως εξής:

α) Αναπροσαρμόζομεν την δια της υπ' αριθ. 250867/2391/23.4.75 αποφάσεως ημών καθορισθείσαν εκ δέκα έξ (16) δραχμών πρόσθετον επιβάρυνσιν κατά τόννον επί της καταβαλλομένης αποζημιώσεως εις την Α.Τ.Ε., δια την αντιμετώπισιν των πάσης φύσεως δαπανών διαχειρίσεως λιπασμάτων εσωτερικής και εξωτερικής προελεύσεως εις δραχμάς είκοσι πέντε (25) κατά τόννον λιπάσματος από 1.1.1977. Το ούτω εισπραττόμενον ποσόν θα διατίθεται συμφώνως προς τα εν ταις αποφάσεσι της παρ. 1 εδαφ. γ' της παρούσης οριζόμενα.

β) Αυξάνομεν τον αριθμόν των προσληφθησομένων ως άνω γεωπόνων κατά 25 εισέτι και παρέχομεν εις την ΠΑ.

Σ.Ε.ΓΕ.Σ. το δικαίωμα κατανομής και δευτέρου γεωπόνου εις Ενώσεις Γεωργικών Συνεταιρισμών, αίτινες έχουν εκτεταμένη περιφέρειαν και δεν καθίσταται ούτω δυνατή η εξυπηρέτησίς των υφ' ενός γεωπόνου, ως και το δικαίωμα τοποθετήσεως γεωπόνων είς τινας γεωργικούς συνεταιρισμούς, οίτινες είτε διαχειρίζονται γεωργικά φάρμακα και λιπάσματα, είτε έχουν ανάγκην γεωπόνου μεταξύ των υπηρεσιακών στελεχών των.

Ο Υπουργός
Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ»

«3. Αριθ. Πρωτ. 24500/474

Αθήναι 2.5.1980

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

α. Τα άρθρα 3 και 7 του Ν.Δ. 220/1973 «περί εμπορίας γεωργικών και κτηνιατρικών φαρμάκων».

β. Το Ν.Δ. 3059/1954 «περί κυρώσεως της από 21.6.1954 συμβάσεως Ελληνικού Δημοσίου και της Αγροτικής Τραπέζης Ελλάδος «περί αναθέσεως εις την ΑΤΕ της διαθέσεως εις τους καλλιεργητάς της Χώρας λιπασμάτων εις τιμάς έλαττον του κόστους τούτων και καλύψεως της σχετικής διαφοράς παρά του Ελληνικού Δημοσίου».

γ. Τις αριθ. 250867/2391/23.4.75, 259522/2990/23.5.1975, 347772/4542/6.8.76 και 375394/5559/10.11.76 αποφάσεις μας «περί προσλήψεως γεωπόνων υπό των Ενώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών».

δ. Το αριθ. 1021/3314/10.4.80 έγγραφο της ΠΑΣΕΓΕΣ,

Αποφασίζουμε

1. Αναπροσαρμόζουμε την δια της αριθ. 375394/5559/10.11.76 αποφάσεώς μας καθορισθείσαν εξ είκοσι πέντε (25) δραχμών πρόσθετον επιβάρυνσιν κατά τόννον επί της καταβαλλομένης στην ΑΤΕ αποζημιώσης για την αντιμετώπιση των πάσης φύσεως δαπανών διαχειρίσεως λιπασμάτων εσωτερικής και εξωτερικής προελεύσεως, εις δραχμάς πεντήκοντα (50) κατά τόνο λιπάσματος από 1.1.80.

2. Το εισπραττόμενο από την ως άνω εισφορά ποσό θα διατίθεται κατά τα οριζόμενα στις αριθ. 250867/2391/23.4.75, 259522/2990/25.5.75, 347772/4542/6.8.76, 375394/5559/10.11.76 προγενέστερες επί του αυτού θέματος αποφάσεις μας.

3. Ορίζουμε ότι γεωπόνοι που επί μακρόν δεν αξιοποιήθηκαν από τις Οργανώσεις στις οποίες τοποθετήθηκαν δύνανται να τοποθετούνται σε άλλες αιτούσες Οργανώσεις.

4. Οι Οργανώσεις που εξυπηρετούνται από γεωπόνους προσληφθέντες βάσει των ανωτέρω αποφάσεών μας επί μία τριετία, υποχρεούνται από 1.7.80 στην καταβολή του 1/3 της δαπάνης μισθοδοσίας τους.

Ο Υπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ»

«4. Αριθ. Πρωτ. 255585

Αθήνα, 18.4.1983

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

α. Τα άρθρα 3 και 7 του Ν.Δ. 220/1973 «περί εμπορίας γεωργικών και κτηνιατρικών φαρμάκων».

β. Το Ν.Δ 3059/1954 «Περί κυρώσεως της από 21.6.54 συμβάσεως μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και της Αγροτικής Τραπέζης της Ελλάδος «Περί αναθέσεως εις την Α.Τ.Ε. της διαθέσεως, εις τους καλλιεργητάς της Χώρας, λιπασμάτων εις τιμάς έλαττον του κόστους τούτων και καλύψεως της σχετικής διαφοράς παρά του Ελληνικού Δημοσίου».

γ. Τις υπ' αριθ. 250867/2391/23.4.75, 259522/2990/23.5.75, 347772/4542/6.8.76, 375394/5559/10.11.76, 40982/1703/25.6.80 και 255175/285/1.2.1978 αποφάσεις μας «Περί προσλήψεως γεωπόνων υπό των Ενώσεων Γεωργικών Συν/σμών».

δ. Τα υπ' αριθ. 1178/3130/3.5.1982 και 2161/5097/9.8.1983 έγγραφα της ΠΑΣΕΓΕΣ.

ε. Την με αριθ. 24500/474/2.5.1980 απόφασή μας.

στ. Το Νόμο 921/1979 για τις Γεωργικές Συν/κές Οργανώσεις.

ζ. Τη με αριθ. 70/83 απόφαση της Επιτροπής Τιμών και Εισοδημάτων.

η. Το από 14.3.1983 (αριθ. 5) πρακτικό της Επιτροπής Λιπασμάτων,

Αποφασίζουμε

Τροποποιούμε την με αριθ. 24500/474/2.5.1980 απόφασή μας και αυξάνουμε από 50 σε 82 δρχ. ανά τόν. την πρόσθετη επιβάρυνση που καταβάλλεται στην ΑΤΕ για λογαριασμό των Γεωργικών Συνεταιρισμών σαν αποζημίωση για την αντιμετώπιση των δαπανών διαχειρίσεως λιπασμάτων προελεύσεως εσωτερικού και εξωτερικού. Κατά τα άλλα ισχύουν όσα ορίζονται στην ανωτέρω απόφαση. Το ανωτέρω ποσό θα διατίθεται κατά τα οριζόμενα στις με αριθ. 250867/2391/23.4.75, 259522/2990/23.5.75, 347772/4542/6.8.76, 375394/5559/10.11.76, 40982/1703/25.6.80 και 255175/285/1.2.1978 αποφάσεις μας

Ο Υπουργός
Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ»

«5. Αριθ. Πρωτ. 244977

Αθήνα, 21.5.1984

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

α. Τα άρθρα 3 και 7 του Ν.Δ. 220/1973 «περί εμπορίας γεωργικών και κτηνιατρικών φαρμάκων».

β. Το Ν.Δ. 3059/1954 «περί κυρώσεως της από 21.6.54 συμβάσεως μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και της Αγροτικής Τραπέζης της Ελλάδος «Περί αναθέσως εις την ΑΤΕ της διαθέσεως, εις τους καλλιεργητάς της Χώρας, λιπασμάτων εις τιμάς έλαττον του κόστους τούτων και καλύψεως της σχετικής διαφοράς παρά του Ελληνικού Δημοσίου».

γ. Τις υπ' αριθ. 250867/2391/23.4.75. 259522/2990/23.5.75, 347772/4542/6.8.76. 375394/5559/10.11.76. 40982/1703/25.6.80 και 255175/285/1.2.1978 αποφάσεις μας «Περί προσλήψεως γεωπόνων υπό των Ενώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών».

δ. Το υπ' αριθ. 2262/7097/18.8.1983 έγγραφο της ΠΑΣΕΓΕΣ.

ε. Την με αριθ. 255585/18.4.1983 απόφασή μας.

στ. Το Νόμο 921/1979 για τις Γεωργικές Συν/κές Οργανώσεις.

ζ. Την με αριθ. 70/83 απόφαση της επιτροπής τιμών και εισοδημάτων.

Αποφασίζουμε

Τροποποιούμε την με αριθ. 255585/18.4.1983 απόφασή μας και αυξάνουμε την πρόσθετη επιβάρυνση που καταβάλλεται στην ΑΤΕ για λογαριασμό των Γεωργικών Συνεταιρισμών σαν αποζημίωση για την αντιμετώπιση των δαπανών διαχειρίσεως λιπασμάτων προελεύσεως εσωτερικού και εξωτερικού ως εξής:

α) Για την περίοδο από 1.1.1983 μέχρι 18.4.83 από 50 σε 82 δρχ./τόν.

β) Από 1.1.1984 μέχρι 31.12.84 από 82 δρχ./τόν. σε 105 δρχ./τόν.

Κατά τα άλλα ισχύουν όσα ορίζονται στην ανωτέρω απόφαση. Το ανωτέρω ποσό θα διατίθεται κατά τα οριζόμενα στις με αριθ. 250867/2391/23.4.1975, 259522/2990/23.5.1975, 347772/4542/6.8.76, 375394/5559/10.11.76, 40982/1703/25.6.80 και 255175/285/1.2.1978 αποφάσεις μας.

Ο Υπουργός
Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ».

Άρθρο 10.

Το Ελληνικό Δημόσιο αναγνωρίζει ως οφειλή του προς την ΑΤΕ, τις δαπάνες της για τη διακίνηση των μη επιδοτούμενων λιπασμάτων μέχρι την 31.7.1984, με τις οποίες επιβαρύνεται το γενικό άνοιγμα της διαχείρισης των επιδοτούμενων λιπασμάτων.

Άρθρο 11.
Κυρώσεις.

1. Με τις ποινές του άρθρου 458 του ποινικού κώδικα τιμωρείται όποιος:

α) Παράγει, εμπορεύεται ή διαθέτει με οποιονδήποτε τρόπο λιπάσματα που δεν ανταποκρίνονται στις διατάξεις των άρθρων 2 και 3.

β) Αρνείται την παροχή πληροφοριών, για τεχνικά και κοστολογικά στοιχεία ή παρέχει ανακριβείς πληροφορίες ή παρακωλύει με οποιονδήποτε τρόπο το έργο των οργάνων που είναι αρμόδια για τον έλεγχο.

γ) Ασκεί τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 4 χωρίς την προβλεπόμενη από αυτό άδεια.

δ) Εκμεταλλεύεται κατά σύστημα τα όρια ανοχής των θρεπτικών συστατικών.

2. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδεται μετά από ακρόαση του ενδιαφερομένου και γνώμη της ΤΕ.Γ.Ε.Λ., μπορεί να ανακληθεί η άδεια των εισαγωγέων και να απαγορευθεί η λειτουργία του εργαστηρίου ή εργοστασίου των παραβατών της προηγούμενης παραγράφου, για χρονικό διάστημα μέχρι τρεις μήνες. Η κύρωση αυτή είναι ανεξάρτητη από την ποινική ευθύνη και δεν προϋποθέτει δόλο του παραβάτη.

3. Υπάλληλος ή μέλος της ΤΕ.Γ.Ε.Λ., που αποκαλύπτει σε μη αρμόδιο πρόσωπο τεχνικό, βιομηχανικό ή εμπορικό στοιχείο σχετικό με τα λιπάσματα, που περιήλθε σε γνώση του από τον παρασκευαστή του ή τον αντιπρόσωπο, αν αυτός είχε ζητήσει από την αρμόδια υπηρεσία να τηρηθεί απόρρητο, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή πεντακοσίων χιλιάδων έως ένα εκατομμύριο δραχμές. Η ποινική δίωξη ασκείται ύστερα από έγκληση αυτού που ζημιώθηκε από την αποκάλυψη του απορρήτου.

Άρθρο 12.
Διατηρούμενες διατάξεις.

Οι διατάξεις του π.δ. 1381/1981 (ΦΕΚ 344) δε θίγονται με τον παρόντα νόμο.

Άρθρο 13.
Καταργούμενες διατάξεις.

1. Με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Γεωργίας και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, καταργούνται στο σύνολό τους ή τμηματικά οι διατάξεις των νόμων 527/1914 (ΦΕΚ 407), 1274/1918 (ΦΕΚ 80), 760/1948 (ΦΕΚ 207), του άρθρου 219 του π.δ. 433/1977 (ΦΕΚ 133), της υποπερίπτωσης στστ΄ της περίπτωσης δ΄ του άρθρου 1 του ν. 721/1977 (ΦΕΚ 298), καθώς και κάθε άλλη διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του νόμου αυτού.

2. Υποθέσεις που είναι εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση των διαταγμάτων της προηγούμενης παραγράφου διέπονται από τις διατάξεις που καταργούνται με αυτά.

Άρθρο 14.
Έναρξη ισχύος.

Με τα προεδρικά διατάγματα του άρθρου 13 καθορίζεται η έναρξη της ισχύος μέρους ή όλων των διατάξεων του παρόντος νόμου, εκτός από τα άρθρα 8, 9, 10, 11, 12 και 13 αυτού, που ισχύουν από τη δημοσίευσή του.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 23 Σεπτεμβρίου 1985

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΑΠ. - ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΙΜΙΤΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓ. - ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήναι, 25 Σεπτεμβρίου 1985

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ